

י"ט באב, תשמ"ז 14.8.1987

י"ט באב, תשמ"ז 14.8.1987

פרס חיל-האוויר לחסיד מבני-ברק. פרסום ראשון ■ מלי
דנציגר. בת 98 ■ יהונתן גפן. לך מעזה ■ קיזל הקטן
ומלחמתו באנטישמים ■ שמשון וולנר. יין זהב ■ ד"ר
דוד שר. שטח פרטי ■ יפן. ביקור בית ■ אופנה בזול ■

כסף בא, כסף הולך...

[illegible]

בנק לאומי - רווח יומי

הזמנה לסיבה טובה, מסיבה טובה, ארוע מיוחד.
לסיבה טובה ל...

מסיבה

הזמנה

חברת ברנובין מודיעה אותך להודיע
מ"מרום בול" - פרויקט מנורים חדש
בצפון חשקט של תל-אביב. מגדלי
של העיר תל-אביב, האלגנטיים והמיוקרים
ברח' בול בתי"א, נוסף לדח' ק"מ אחד
ומצטרף בכביש המהיר תל-אביב-ירושלים.
הם ומרכזי הבידור של העיר, מרום בול
- שני מגדלים בגי 17 קומות מצופים
בשיש. 13 קומות בקו דרום בנות 4
חדרים, 4 קומות אחרות המיועדות
לפנטהאוסים ולדופלקסים. לובי בנה
ורחב קריים, מרום בול במיטב המסורת של
בתי הוקרה המעריכים.
שולט על טלזוויזיה במעגל סגור לכקדח
הכניסות לבנין. ברכות שחיה, חד בול
סאונה, ג'אקוזי, אסטרה טלזוויזיה מרכזית
וצלחת לקליטת שידורי לוחין.
בנק המועלים מלווה את את הפרויקט
בשיטת מימון חדשנית המבוצעת
לראשונה בישראל. רוכשי הדירות יקבלו
ערכיות במקומות צמודות לפי חוק
המכר.

חברתנו תקים ותמל בחסותה חברת
אחזקה לתפקוד יעיל ובכמה גבוהה של
הבנין ועל חלקי הצביוניים.
הכניסה לדירות תוך 30 חודש.
בוא והכר אותנו - חברת בניה פרטית
מחזיקות בארץ מהגדולות בענף פרטית
פרויקט חוקרה "מרום בול", שהינו
פרק חדש במושג המגורים של תל-אביב.
להאזן מגישת אנו פנה למשרדו הראשי
תל-אביב רחוב החשמלאים 105-107
טלפון: 03-265194

בניה וביצוע:
א.צ. ברנובין ובני קבלות ובניה בע"מ
מקבוצת חברות הבניה א.צ. ברנובין
ליווי מינסי:
בנק המועלים בע"מ
הבנק המוביל בענף הבניה במדינת ישראל

מרום בול

א.צ. ברנובין ובני
קבלות ובניה בע"מ
מקבוצת חברות הבניה
א.צ. ברנובין

מלון אל-חליל

מסלול

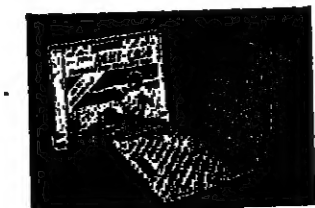

שי מקורי לחג עברי

להזמנות מרכזות נא לפנות למחלקת שי לחג לציפי וגילי
טל. 03-347241, 2

מרכז שיווק: רח' היצירה 2, אור יהודה.
השי מכיל מגוון מוצרי איכות של שקדיה: סבונים, מלוחים ומחוקים. לרשותך מגוון מוצרים נוספים: יין, קונפיטורה, קפה, דבש וסבלאות שוקולד.
לבחירתך 8 אפשרויות של שי מקורי:

שקדיה - שיבה מהנה עם מוצרי שקדיה
ביתאם למרכיבי השי

אוריות שי תורה - דורונית
בין 20-30 ש"ח
ביתאם למרכיבי השי

מזוורת שי שקדיה נימכו
בין 30-45 ש"ח
ביתאם למרכיבי השי

שקדיה מקבוצת נבע טל. 06-591001, 591061
חברות המפעל: רמת גן - קניון אילון, טל. 03-702774 תל אביב - רח' החשמלאים 95, טל. 03-257693
חיפה - דרך הים 3, מרכז הכרמל, טל. 04-383681 ירושלים - מגדל הציר, טל. 02-240337, 241374

שקדיה טובה ומתוקה

המפגש

עורך: צבי לבית
עריכת: דינאלה בוקשטיין
עורך גרמי: יורם נאמן
מעצבות: יעל חורן, שרי אנסקי
גרפיקה: נטע גרינשפן
מודעות: אורי דגן

This Magazine is a Supplement
Mainiv International Edition
לא כל המידע שמורח ל"מפגש"

אליה יקרי

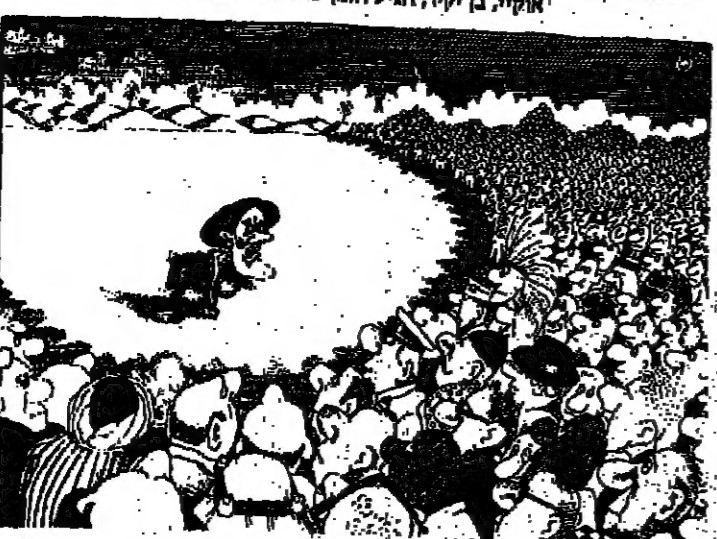
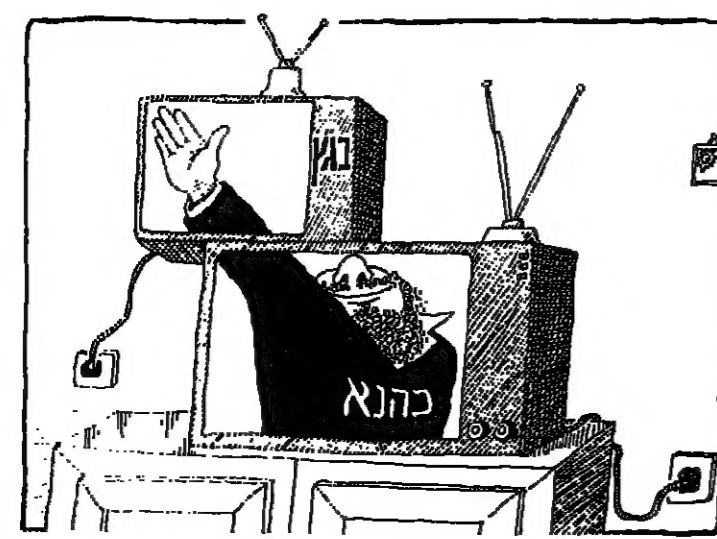
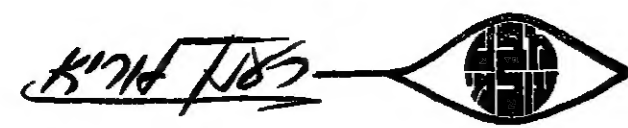
החג של באחת השבועות היותר חורדיות של בני ברק. לא חסיד של
החג והחג'ר כלשהו. החצר שלו זה חיל האוויר. מנהל ק. לא עשה
אחרת ב"ל. תלמיד ישיבה שלמד גם חבנות מחשבים. לאחר מלחמת
ששת ימים הוא עזב את חיל האוויר מערכת שליטה מתוחכמת
אחרי שסיים את שירותו הצבאי. אלוף בני ברק העניק לו את פרס
האוויר. מנהל הוא שותף גם לאחד מפרסי בטחון ישראל. סימה קדמון
היא אחותו של הרמטכ"ל במסגרת ראשון.
החג והחג'ר האישית הם מטעמים מובנים אחרים, האיש אינו מוכן
לחג בשבת המלא, וגם לא להצטלם באופן שניתן לזיהוי. לדבריו הוא לא
מתח. יש עוד כמה. רק שלא כותבים עליהם. מנהל אומר לסימה
שעמם שהשחקנים האלה לא תורמים כלום לבטחון המדינה, היא ענין
לעת קדומות אצל החילונים. אבל הוא נמנע מלהשיב לשאלה אם
הוא על השבועות, לא טמון המתחן לבעיית גיוס תלמידי הישיבות.

החג הוא, שהחג השבוע לעולם בגיל 35, היה שייך לזר המיליון של
האישיות והחיות. לא רק בקוא אלא מוסד. תבעלים והמנהל של
החג בשבת במדינה והועדוק לארץ בגיל המצוי. מי חובר, למשל,
החג, אשר שכן בקצה הדרומי של שדרות רושילר בתל-אביב עד
החג בעשרות שנה, היה גם חלקן סרטוני המרסמות בבתי הקולנוע
האחרים.

החג לא היה וכן השבט הכמעט אלמוני לגבי חורו הצעיר. מלי
החג לחיים ארוכים, ציינה לא מכבר את יום הולדתה ה-58, ויכולה
לומר שהמלכה ויקטוריה של האריסטוקרטיה הנדירה הזאת. אלמנה
החג נמצא דגירה ד"ר הכירוג שישד בירושלים את בית החולים המרכזי
החג לאחר מלחמת העולם הראשונה, שהעתיק את משכנו לתל-אביב,
החג נמצא, על חורבנות הקיבו הניון. מלי היא גם אמו של האמן יצחק
שילר, שחורבן בחינתו למני עשר שנים.
החג נמצא לזמן משהו אחרת. אשה ממוצאה ואנטישית, שהרבה
לחג מי מחצית שנותיה יכולים להחזיק בביראותה, עם זכרון צלול
אין ששקלה בחינה ההסתוריה של ארץ-ישראל. דבורה גומית ואנגליה.
שילר לא למדה עד היום. תמיד היו לה דברים חשובים יותר לעשות.
לפי את מלי בהדמנות מהו עוד החיים הממושכים. היא אמרה רק:
שהחג, ובני לבית, על סמן גיסיון אישי עם מנהל השבט הזה, אינו
החג אלא המכונה לחיים בדימה מסודרת, דייקנית, עם שורה קפדנית.
החג אף קצת נקשה ומרובע, אבל ארוך ובריא. מלי דגירה, עובדה.

מלי: מייחור. כנח
טל. 04-241374, 240337 בני ברק.

החג	34	החג	34
מאת עמנואל רון		מאת עמנואל רון	
40	מאת עמנואל רון	40	מאת עמנואל רון
44	מאת עמנואל רון	44	מאת עמנואל רון
47	מאת עמנואל רון	47	מאת עמנואל רון
48	מאת עמנואל רון	48	מאת עמנואל רון
49	מאת עמנואל רון	49	מאת עמנואל רון
52	מאת עמנואל רון	52	מאת עמנואל רון

טל. 04-241374, 240337 בני ברק

החג ארץ

חסיד בחצר חיל האוויר

מוחם ק. ליד מושב (נילוס ראובן קסטרו) ומטוס 15.5.
"זה היה מינוש עם אנשים בעלי מוטיבציה גבוהה. שוועלים למען האידאל".

למוחם לא
היתה שום
הערכה
פורמלית אמר
שהוא אפילו לא
ידע מתמטיקה
ואת כל מה
שעשה, עשה
בצורה בלתי
רגילה, ומה
שבמיוחד
הפליא,
שאי אפשר היה
למצוא אצלו
שגיאות.

מוחם ק. חסיד חרדי מבני ברק, לא עשה שרות חובה בצהל, קיבל את פרס חיל האוויר והיה שותף לפרס במחנה ישראל. עובד אורח בחיל, מחזקת מחשבים שותגלה כגאון, חזון לבדו תוך שלושה חודשים מערכת שליטה מבצעת שמינה בהשגחת סוללות טילים במלחמת לבנון. מקצוענים מוענים שעושים איש לא היו מספיקים לחזק אתה בשלוש שנים. אחר כך היה שותף בתכנון מערכות סודיות אחרות. הכל בא לו מלימוד הגמרא. לא שייך לשום חצר חסידית. חיל האוויר זה החצר שלו. עכשיו עושה שם שרות מילואים. המחשבה שהשחורים האלה לא תורמים כלום לבמחנה המדינה היא דעה קדומה אצל החילונים.

מאת סימה קדמן

פרסום ראשון

ל קיר ביתם של אסתר ומנחם ק. באחת השכונות הוותיקות והידועות בבני ברק, לצד ספרי הקודש והחוסים בצפיפות על המדפים, תלויה בתנוחה לא טבעית מסגרת מלבנית ובה תעודת הצטיינות במבחן בגמרא. הוותיק המורה של התעודה מרמזת על קיומה של מסגרת נוספת מתחתיה אסתר ק. מנצלת את העדרו של בעלה ומסירה בהדרגה את המסגרת העליונה. מתחתיה נחשפת תעודה כבחול עליה מופיע "פרס חיל האוויר". בהמשך "על סמך המלצתה של ועדת הפרס, לפיתוח מערכת שליטה מבצעת אשר תבדוק עצמת חיל האוויר. על חתומם אלוף בנימין פלד, מפקד חיל האוויר. התאריך: 19 ביולי 1976.

אל גב הקרסן של התעודה, מחוברת במדקס פשוטים, צמוד מסמך נוסף, מיוני 1983, המעלה כי "מר מנחם ק. שירת במנהלת פרויקט מ"א בשנים 1976-1982, ותרגם להקמת מערך מבצעי מיוחדים ביותר. מערך זה דחה את מנהלת הפרויקט בפניו במחנה ישראל".

מסגרת העץ של התעודות הן פשוטות, בגודל אולי מדרגש לספרות כל עשירות כריכות חזק הכבדות, המעטרתן חב. נחוץ "ספר חזק", "חלומות בלתי" וספרי חזקת האחרים בדרך. נחוץ של מנחם (לכני הוגו שבעה בנים ונחמן) המצאות בדרך, מתכונות בהתאמה בתעודות הנחשפות על הדף. עשה רושם שעליו עשור השבח של אביתר אינם עומדים על מדרגים של המשפחה. אין זה שום ענין להמליך את התעודות "יסוד מנחם" "ששום אין מקום על הקיר", אבל קשה מאוד לשכנע אותו לספר על עצמו יאנו

מלך מלך

אל"ם אביעם סלע לעותים היה שואל שאלת שויתת מעוררת לכולם את הכעס.

המשך מהעמוד הקודם
שכר, על שכירות, על מתי כבי ייגמר יום העבודה. זו היתה תקופה ששם רכב לא עניין, חוץ מאשר לעלות את הבלתי-אומץ.
ומנחם, מוכר, עשה זאת. אלוף-משנה אביאם סלע שעבר עם מנחם חורשים ארוכים, סיפר בהומניטיות שנות שמנחם הוא נאון. שהוא אדם שאינו יודע מה זה "בלתי אפשרי". עוד אמר סלע שכאשר הוא מחבנון בימי העצמאות כמוליך המשוואה, הוא חושב על מנחם. לדעתו שמור לו מקום ראשון ביניהם.
פתח כתוב בכתב-יד שנסמט מבין התעודות המהודקות על קיר הדירה בגני-ברק מעיד על יחסו של סלע למנחם. כתוב בו "מנחם ירדתי, עם סיום תפקידי רציתי להודות לך באופן אישי על תרומתך הגדולה, הנאמנה והדמוית להצלחתנו. בזכות אנשים כמוך נוכל להמשיך ולחיות בארץ. נוכחותך האישית היא שנתנה את הבטחתך שנגלית". על הפתח תחום אלוף-משנה אביאם סלע, או (1983) רמ"ח ראש מחלקת מבצעים אוויר.

יכשויה צריך לעשות משהו שנראה בלתי אפשרי, ומונחם היה אומר 'אם ירצה השם, ידענו שזה יהיה מוכן לפגישה הבאה'.

מנחם: 'זו אחת החכמות של בחור ישיבה, שהוא מצעירותו לומר למועד לבד. מה גם שעולם המחשבים מבוסס על הרבה מאוד לוגיקה ופילוסופיה, שורכשים חוך צלילה בים התלמודי'.

מנחם נולד בירושלים לפני כארבעים שנה. אחד הילדים האחרונים שראו את אור העולם בבית-החולים "הסדה" על הריהבים, לפני הקמת המדינה. הוא וארבעת אחיו ואחיותיו גדלו בקמפון ובכסדריה. "תמיד בסיבה רחוקה בצעירותי לא היה לי כל מנע עם אנשים חילוניים", הוא למד בתלמוד תורה חסידי ומשיך בשיטה עד גיל 20. לא התגייס לצה"ל. למד בקורס להשכלה מטעם משרד העבודה, עבר בהשכלה תעשייתית בירושלים. לאחר שנישואין (בשירות) לאסתר, עבר לבגד-ברק, שם עבר כסבא-סבא של מנחם (כחשמונאי נחבית "אלק" - מפעל ליצור סרנספורמטורים של חברת ההשכלה בשנת 67 תלמיד לעלות המכה מקצועית).

לקראת קורס של שישה שבועות בתיכונת מחשבים באי.בי.אם. החלטתי שאם אצא עם ציונים טובים, אקפוץ למים. לאחר הקורס עבר כמחנה במשרד האוצר ובמכון למכון מילרד בימון. קורס של שישה שבועות כלכלי הוביל אותו למכון ויצמן. "מכון ויצמן עשה מאותה חקירה. הסכנה ממחשבי הגולם למחשבים אי. בי. אם. מראה שלי הקים את הצוות במכון, והמליץ עליי. מנחם החל לעבוד במכון ויצמן כמחנה מערכות במכון למחשבים החדש שנפתח שם.

כשנה שלאר מלחמה יום הכיפורים יא אל"ם (מיל), פורח אמנון יונג, מהמחלקה לכימיה פיסיקלית במכון ויצמן, לשנת שבתון. הוא חרס אותה לצבא. במסגרת זו יום פרויקטים שונים בשותף אנשים שהיו במכון ויצמן. אחד מהם הוא צבי לפידות, מהמחלקה למתמטיקה שימושית. לפידות, איש חיל-האש שירת בארצות-הברית ולאחר המלחמה התוודע לצרכים שונים של הצבא, הכיר באפשרויות הגולמות במחשבים במתן תשובות לצרכים שונים של הצבא שאן עדיין פונו בתחום זה. הוא סיפק לפרופ' יונג את החלטה להם שחיפוש.

באותה תקופה חיסם גם חיל-האוויר תשובות לבקיות בתחומי השליטה והבקרה שהתגלו במלחמה. נוצר קשר בין אל"ם אביאם סלע מחיל-האוויר לבין פרופ' יונג, שהיפנה את סלע ללפידות. לאחר שהקבוצה מחיל-האוויר והקבוצה ממכון ויצמן אפיינו את הבקיה, הם העריכו שפתרונות יתמקד כמה שנות עבודה. לפידות אמר שהוא מבין משהו שיגמור את זה תוך שנה. לפיכך הניא את מנחם, ותוריד מראש את הצוות שלא יתערב בשיחתם. במישור דקת תאר לפידות באוני מנחם את האופייניות. כבאן ואילך התנהלה השיחה ביניהם בעד קרי לפידות: "אחרי חושב שתוכל לבנות את זה תוך שבועיים".

מנחם: 'השתגענו יש חנים באמצע'.
לפידות: 'תוך חורש'.
מנחם: 'בעזרת השם'.
לאחר חודש, אמרים, היה מנחם אביטיפוס של הפרוייקט על שולחנם של אנשי הצוות.
פרופ' יונג: 'מנחם הוא בחור בעל כשרונות בלתי-גדלים. הוא היה מסוגל לראות ברמון מה מתרחש בתוך המחשב. אנתרופי רח את הצג, והוא יכול היה להפיק את כל תהליכי החישוב הפנימיים. בשוחים קצרים הוא ביצע עבודות שקבוצות שלמות מבצעות במשך זמן ממושך. היו רכבים מסוימים שנוקטו להם כלוח ומגים מסויים. קבוצות שהתפתחו בנושא אמרו שזה בלתי אפשרי, כשפנינו למנחם, הוא היה שואל רק אם זה חשוב. כשאמר לו שכן, זה היה בזמן'.
המטיוציה של מנחם, לדעת פרופ' יונג, נבעה מחשיבות העניין, ובביצוע לא היה גבול למסירות הנפש. אולי הדתיות, מצד יונג, היא מקור מסירות הנפש הזו. 'אם הוא היה חושב שלכשורים היוצרים שלו אין תהליך באיזה נושא מסויים, הוא היה עושה כל מה שניתן לעשות בכשרון גריר של מי שעוסק בלימוד כל חיו. לימדו אותו ללמוד'.

זו היתה תקופה מוכר יונג, שתוכנה זו היתה ידע גריר. 'למנחם לא היתה שום השכלה פורמלית. אמר לי שהוא אפילו לא יודע מתמטיקה. ואת כל מה שעשה, עשה בצורה בלתי גרילה ומה שמיוחד המליא אחי היה שאי אפשר היה לכצוא אצלו שכיאות. גם לא ברבים שמקובל למצוא בם המון שכיאות'.

מנחם: 'זו אחת התכונות של בחור ישיבה, שהוא מצעירותו לומר למועד לבד. זו תכונה שליוותה אחי במשך כל הלימודים והעבודה השוטפת, זה שמעולם לא נרתעתי מלנסות ללמוד מה שאחרים לא לימדו אותי. בישיבה זה דבר מאוד גריל. לדעתי, עולם המחשבים מבוסס על הרבה מאוד לוגיקה ופילוסופיה, שני תחומים שידע רב בם נרכש תוך צלילה בים התלמודי'.

אביאם סלע שעבר עם מנחם צמוד, סיפר ששמע לראשונה את מנחם מדבר רק אחרי ארבעה חודשים. הוא היה יושב ומקשיב, מתרגם את השפה הבלתי-מובנת של אנשי חיל האוויר לשפה שלו. לעתים שואל שאלה שהיתה מערערת לכולם את הבטחתו. ותמיד צדק. מרוב במשפט אחר במקום בחמישה-עשר. אם משהו היה מתחיל משפט, הוא לא היה צריך לסיים. מנחם הבין מיד, כשהיה צריך לעשות משהו שנראה בלתי אפשרי, היה שואלים את מנחם כשהיה אומר: 'אם ירצה השם', ידע שזה יהיה מוכן לפגישה הבאה. שלושה חודשים עברו אביאם סלע, מנחם, צבי לפידות וסרן גוסף מחיל האוויר על הפרוייקט. סלע והקצין השני לא הפסיקו מפעילותם השוטפת בחיל. את הפרוייקט עשו במסוגעים לרוב, כאמור, ללא הוראות מלמעלה. מנחם: 'זו היתה עבודה פועלת צודית עם רמת סיכוי אפס. חיל האוויר התייחס לזה כאל משהו שאין לו שום פוטנציאל להצלחה. הם הקרישו לכך את מני השניה שלהם'.

שליח התכנון והאפיון של המערכת היו מתבצעים בשעות הלילה, עד לשעות הבוקר המוקדמות. תקופה של שלושה חודשים בה עברו הארבעה 24 שעות ביממה. מנחם: 'השאלה' עליידי מבין ויצמן לחיל האוויר לצורך הפרוייקט. הוא המשיך לקבל משכורת במכון ויצמן, כשאת כל השעות הרבות הנוספות שהשקיע עשה למחשבים.

לאחר שלושה חודשים היה מוכן אביטיפוס של המערכת על המחשב של מכון ויצמן. מנחם: 'יכולנו להציג תפיסת עולם, גבשו רעיון, לאנשים הבכירים בחיל האוויר. עד אז זה היה פרויקט של שני משוגעים מחיל האוויר ושניים ממכון ויצמן, חיל האוויר עור לא האמין במוטנציאל של המחשב. המשמעות של הפרוייקט היתה שוא יאלץ לרכוש מחשב - כשנדרש במריר גורל כברים מאוד'.
למכון ויצמן החלו לזרום אנשים, ביניהם מפקד חיל האוויר ראו, חלקו בני שלד. הוא תזמן להתרשם מאפשרויות המחשב בסימולציה על פי מבצע ממילחמת יום הכיפורים. כשהוא הגיע, היתה המסקנה השל למשך חצי שעה. אחרי-כן היתה תקלה. פלד תודיע שאם תוך רבע שעה תכריזם לא מסתדרים, הוא חוזר. כשראו לכסוף מה שראו, אמר שזה דיוק מה שחיל האוויר צריך. מנחם: 'הוא שאל אותנו מה המשמעות של קליטת המערכת הזה. הסברנו לו. באותה תקופה היו בחיל האוויר מעט מאוד מחשבים. אחד מהם היה מחשב גריו למקרה שאחד מהמחשבים תתקלקל. באותו רגע מפקד חיל האוויר ותן ואמר שמתחבש הגריו ישמש אותנו'.

אלוף (מיל) בני שלד: 'מנחם היה אחד משלושה שעברו במכון ויצמן והתכוננו לפתור בעייה שהיתה: אי לחיל האוויר. באותה (המשך בעמוד 11)

אי מעביר עסקים לביןלאומי

חזיון עסקי משוכך עולות

חשבון העסקי היחיד אחויד כך עמלות

המכה מיוחדת ללקוחות חדשים
אם נדון אין כך, 'חשבון עסקי משופר' בבנילאומי צפוי קד דוח נאה. תכנן מעניק ללקוחות חדשים המכה היחידה, 'המכסה' המתחלף למכספי-דמי חודשים ודמי ש"ח לרבעון בלבד. כחמה, אם תניע בבנילאומי לרוקן מתחת על לרבעון 600 ש"ח לרבעון יחיד קד הבז 212.50 ש"ח

עד 10,000 ש"ח החזר עמלות
כן, בבנילאומי אחי יכל להניע לחזור עמלות עד 10,000 ש"ח לכל רבעון וזאת אחת מבר עד בקט מחזורי קד עמלות ועד בתכונת כאחל, 'חשבון עסקי משופר' לכן, אם נניח קד, 'חשבון עסקי משופר' בבנילאומי כדאי קד למסיר אלו יתור טקסים, ואם אין קד עדיין 'חשבון עסקי משופר' וכל מל קד יום שאתה חשלת עמלות ויחזרת, 'חשבון עסקי משופר' בבנילאומי כבר פורסם נוספים בנספחים.

מכון ושאירפסקית בתוכנית אורשנות את הוא ה בבלעית החורבמלוח תמי-תמי להשכונת בלד ודלת לט בלבד מייצגות החורבמלוח

בנק הבינלאומי הראשון

הכאן את האל-על

חסיד בחצר חיל-האוויר

(המשך מעמוד 8)

הקפה עסקו בנושא השליטה במערכת מורכבת שצריכה להגיע בזמן אמיתי. אחד הנסיונות המקוריים היה לבנות מערכת מחשב שפתחה פתח לכל המערכת המורכבת של חיל האוויר בתחום המחשבים המשרתים את השליטה והבקרה. מנחה היה אחד מהאנשים שנידכו את המוח שלהם כדי לפתור בעיות אמיתיות בזמן אמיתי.

לצוות שער כה עסק במרויכת מותן הסכמת שבשתיקה ניתן אור ירוק. מאותו רגע היו בלתי-זמנים כמעט כלת-אפשרי. בחיל האוויר הוחלט שהמערכת תנוסה בתרגיל שהיה צריך לחקיקים זמן קצר לאחר מכן. מנחה "הגדרת המשימה היתה בלתי מציאותית. איך אור לא אמין כזה, כולל אנתנו. אבל היחידות של הצוות הזה היתה שהוא קפץ למים גם ברבים שחשב שלא יעמוד בהם."

אלוף (מיל) בן-פלד הודיע שאם חזן ורבע שעת הדברים לא מתקדמים, הוא חוזק.

במסגרת "כשראותי אילו כישורים יש לאיש הזה, הלכתי למסלול של גמכון וייצגו ובקשתי לשכור אותו מהמכון כיועץ. לאחר מכן הוא עזב את המכון והיה צריך לקבוע לו שכר מטעם המכון. לאחר מכן הוא ביקש ממנו תעודה על ההשכלה שלו. על מכן התעודה רצה לתת לו שקל ליום, כסכנאי רגל א'. הלבתי לוועדה מיוחדת לקביעת שכר יועצים במשרד הבטחון. משרתי להם על המקרה והסברתי שמגיע לו שכר כמו לדוקטור למחשבים. הוועדה הכספי אמר שאי-אפשר להביא סתם משהו מרחיב ולבקש בשבילו שכר כזה. עניתי לו, שאם יבוא משהו מרחיב ויעלה עבודה כזו, יגיע לו גם שכר כזה. כך העניין הסתדר."

במסגרת טוען שלמנחה קשה לעבוד עם אנשים שהיכולת שלהם לעשות הדבר כבר היא גם המינימלית שלהם. להוסיף הכליל של חיל האוויר לא נכנס. פעם, מספר גמכון, היה צריך להשאיר את מנחה עם חילת כדי לברוך תוכנה. מנחה לא הסכים בשום אופן.

נחם עצמו אמר שהעבודה שבצבא חיילת נמצאות בשטח, זו הבעיה של בחורים צעירים דתיים המתגייסים לצבא. לא כראי שבחור צעיר יתמסר עם זה. גם למבוגרים יש בעייה קשה מאוד. אני ניסיתי לעשות את הדברים הכי טוב בגלל המסגרת הדינמית העוקפת, יש לי גור שאני לא עובר אותה. גם לא מיו אותה - אפילו לא קשה, כי אם אזי אפילו קשה, אולי היא תיפול. הרי אני לא הצבתי את העדר מלכתחילה ולכן אני גם לא רשאי להזיז אותה. כי גם אם יש מאחורי הגדר הזו דברים טובים, יש גם בה דברים רעים. ולכן לא אנסה לשנות את המקומה."

לדעתו, אין דבר מסוכן יותר להשקעת העולם הרוחני, ובמיוחד לבחור בגיל העשירי-עשרה, מאשר לבוא מהמסגרת "אם נאמן בצורה עיוורת לגור, לחוקה שלנו. אני מאמין שמבחינה היסטורית זה הדבר היחיד שבוכחו אנחנו שורדים."

בארבע השנים האחרונות עזב מנחה בחברת "אורטוט", חברת "אורטוט", ב"אורטוט" מייצרים מכונות לביקור ויואלית של מעגלים מודפסים. בין מקומי החברה היו צבי למידות ואלי"ם (מיל) קובי ויבסר מחיל האוויר. הם שהציעו למנחה להשתתף. המשפחה פגשו בשבע, משמנה בקרב ועד 11 כלילה, חזק מנחה לשיעור גמרא. הוא עיין משרת במילואים בחיל האוויר.

את תקופה ששעה בחיל הוא ווכר באהבה. "זו היתה בשבילי תקופה מאוד מעניינת. כשעבדתי במכון וייצגו, עבדתי גם בשביל חב"ד. זה מקום עבודה עם ועד עובדים, עם ארצות צהירים ואפילו בריכת שויה למי שרצה. משם לעבוד לעבודה כזו, כשמבינים מה מונע על כי האנשים, בראי שזה משהו מיוחד. זו היתה תקופה ארוכה של פעילות מיבית, כשהמטרה ברורה: לעשות את המכשירים בשביל חיל האוויר. זה גם אמר. עברו עם אנשים מיוחדים במינם. סלע עשה רברים כאלה שקטנים ממנו וגדולים ממנו דחקו עליהם שבכלל התעסק בהם. הוא היה עוקף מסבירות, עשה רברים שאסור לו לעשות, אבל מביא ברכה וישועה. יש טיפוס שטסים מעבר למגבלות, נכנסים לכלא ומקבלים צלי"ם. כזה הוא סלע. הוא עשה את הדברים הכי בלתי אפשריים, וגם אני במקום ויצא חזון הזה. הייתי מתכל על חתככל יתר מאשר על מה שקורה מבחינתי."

ובביתו כבי-בירק חזק מנחה את המסגרת. המושק המציעה על כי שיקיף את פרס חיל האוויר, ומוחזר אותה למשפחה. יש חזון/כשרות/מטרה בלעדית והמשיכה לבואה שיקבל בנתיב.

סימה קדמון

מונטנה קרירה

אחרת - משרד הבריאות קובע כי העישון מוזק לבריאות

פרופ' יוגב:
מנחה היה
מסוגל לראות
בדיוקן מה
אחרת בחזק
המחשב. אנו
ראינו רק את
הצג, והוא יכול
היה לדמיין את
כל תהליכי
החישוב
הפנימיים.

באחד המקומות
המסוגלים ביותר
של חיל האוויר
התהלך מנחה
כמו בעל בית.
עושים לא אכל
בצבא. גם קפה
היה מביא
מהבית
בתרומם.
בבוקרים,
כשלא ידעו אם
בחזק ים או
לילה, היתה
מחזקת
התייעצות איפה
המזורה, ומנחה
היה בוחר את
הקיר ומתפלל.

בן-פלד:
מנחה היה אחד
מהאנשים
שנידבו את
המוח שלהם
כדי לפתור
בעיות אמיתיות
בזמן אמיתי.

הזאת אל-העל

בת 98

מלי דנציגר, המלכה ויקטוריה של האריסטוקרטיה הייקית, עד 120 זכרון של ברזל, שמקפל בתוכו את ההיסטוריה של ארץ-ישראל. מבית החולים הפרטי הראשון, עד יצחק דנציגר, הכן האמן שנהרג בתאונה לפני עשר שנים.

מאת בילי מוסקוניה-לרמן

כוסית משקה, כל האריסטוקרטיה של הציונות הגרמנית. בזמן מלחמת העולם הראשונה היא כבר סתבה איתה הריגות קשים שנמנרו בהפלות גייטקולוג מפורסם בברלין אמר פראידווקטור דנציגר, אין לך מספיק כוח בדם. ולהריגווקטור אמר הדוכא: מספיק, חן לה קצת לנות. מלי ילדה את חוזה ב'1913, את יצחק ב'1916 ואת מופי ב'1920. ד"ר מלינס דנציגר נשלח לחיות ולא חזר הביתה ארבע שנים. אחרי ששחרור, מנה לשגרירות האנגלית בברלין וביקש חתן בנים לפלשתינה. חמורת סכס הסן הוא קיבל את האשרות ובשנת 1923 הגיעה כל המשפחה עם שלוש אחיות ופאולות לארץ.

ד"ר דנציגר פתח בית-חולים פרטי בירושלים. את האחיות הראשיות שלן ממנו נוצר בטרמנית. האחות הקאטולית בבית-החולים של הערבים תוצרים בירושלים חנייה ראש בפיסקופ. לא, היא לא התה

ב אחת-עשרה בבוקר, בקר, האחיות יושבות לסעודת. ביניהן, על השולחן העגול, גלות עם אבטיח וענבים. כמה מסימטרים הלאה שוכב ה"גדול" פוסט" ולירי מכשיר גדול עם זוכיות מגדלת. השיחה זה בין שני הכיסאות בויגו גרמני ותנון. מלי דנציגר מקישת עם מכין פירות על הצלות בארבעות רצף כשאומרת "שמר". עם "פרט" היא בולעת באנחה של חענוג את החתיכה האחרונה של האבטיח, מצליבה בדיוק מילימטרי סכין ומולג, ועוזרת לענבים. אחרי, שתי האחיות מלחשות מעל הקפה באנגלית, ומצחקות בענייני הרומנים האחרונים של הנינים.

נשים מגוע אציל. נכחות, ברמות, מגוידות. עשויות עצמות רכות, חזיותיהן. מלי דנציגר גומרת חשיפה ושמונה שנים. אלה, האחות הקטנה ממלאה שמונים ושמונה. "אל לא כל-כך מסורקת", מקפידה הגדולה עם הקטנה במבט צד מורקס, והקטנה קמה מצויות לכיוון המראה. למלי מצא הרופא מקופת-חולים כמעט במקרה ובבדיקה שידורית - קטורקס, רשם משקפיים, לפני כעשרים. אלה, תורה לא, בריאה לגמרי. מלי רטנת, לא מסתרת עם משקפיים ועד עם שני זוגות לראיה ולסריאה.

מלי דנציגר נולדה במסנגוורק, עיריה עם כידוכות ונהר כחול, בגרמניה בשנת 1889. בת למשפחת רוזנבלט - היא מושכת ארון ברייט וכולמת חזק כטיח. אחיה-היה שר המשפטים הראשון פנחס רוזן. אח שני, ליאו רוזנבלט, היה רופא-ילדים ידוע באשר-לציון, אביו של הירדני-שמואל רוזן. בעלה היה כידוכ, הבעלים והמנהל של בית-החולים הפרטי הראשון בארץ. בית-חולים דנציגר. בטון יבש ששמו לא-נפרד מצויות, היא אומרת: "קברתי את כלם". כלם, זאת אומרת, חמישה אחים. הבעל שלה, ד"ר דנציגר, הכן שלה, הפסל יצחק דנציגר, שנהרג בתאונת-רכבים לפני עשר שנים. הבעל של בתה חוזה מננס ועד כמה גשפות מסריב, על השירה מחייכים כשתורלבו כל האנשים שכבר מתו וילדים, בצבע, מים צעירים של מנכרים והנינים. מלי דנציגר מקפלת לתוכה שלושה ילדים, חמישה גברים, ארבעה-עשר נשים. הבכור בן עשרים ושתיים.

קצת לפני המאה ה-20 נשלחה מלי, נערה בת שמונה-עשרה עם צמות מקוטלות על הקורטור ושמלות משי מנוהצות היטב, מהעירה מסינגוורק לברלין, כדי ללמוד בבית-ספר לגננות. בברלין היא פגשה טורונט לרמואה עם פנים מחושבים ורצועות תקיפים, לא מעשן ולא שותה בעיקרון. קראו לו מלינס דנציגר. הסטורנט המבריק והנאהב בנערה עם הצמרת. מהמקום שלה יזום היא מולקת עצה ראשונה חינכה בשביל נישואים טובים הגבר. דודי לאחוב את האשה קצת יותר מאשר היא אותה.

אלזה, האחות הקטנה, זוכרת את החתונה. אבא ואמא לבית רוזנבלט התוכחו. הגברת ביקשה תתנה צנועה. הארון החליט על התנה שידוכי בה שלושים שנה. הוא חיה הבות, והחתונה נערכה כאלול גדול בבית מלון ממואר בברלין. ברקע היו וואלסים וגברים במראקים שחורים שקרו בנקישת עקבים לנשים כשמלחת וכסיות ארוכות. בפירות האולם עמדה, עם

מלי דנציגר היזם (משמאל) ובציון של לודביג בלום בצעירותה: לפני כמה ימים אמר לת דוכא שלם תדאג בענין חזקון. "אם את ידענת מי את, אז תכל בעדך".

מלי מציאה מהמתיישבים החדשים. היא גם לא חיבבה במיוחד מגיעים של ציונות. הכית ששימש את דנציגר כבית-חולים היה מבנה ערבי מחוץ לחומות, ליד שער הפרחים. לא רחוק מאפה שיכוח המשיח והמפתח נגד לבוא לבקר את אשת ראש-העיר שהתאשמה שם כל שני חמישי.

מלי מציאה מהמתיישבים קופסה עם הפרעות של 1929. אפילו לא זכרה לגע ממה את האבק ביום ששי הלך יצחק - בן שלוש עשרה - להסתפר בעיר. מלי יצאה לחכות לו על המרפסת והייתה באוויר שקט מוד. לא הימה בסימטאות התנועה הרבילה של הוסק. כשיצחק חזר, אמר לה, לא רואים אף ערבי ברחובות. פתאום צילצל הטלפון והקול מהגד השני ביקש שר"ר דנציגר יגיע מיד למרכז העיר. הערבים דקרו את פודזיוול, נציג העיתון הדינאי בעיר, בסכין בגבו והוא שוכב מרעם על הרצפה. דנציגר התכוון לצעד הצצה כשמלי קפצה מולו צועקת: אתה יצאת מרעזרן והרגו אותן! באותו רגע ניכס פרופסור וולפנברג, השכן מוסר, כשהם בורח לו מכל הגוף. פרופסור וולפנברג ביקש עזרה אצל ארון אנטוניו - הגוי הכי גדול של הקונסוליה הגרמנית - והוא מילק אותו מודלת. ד"ר דנציגר טפל בפרופסור, ואחרי, נסע במונית. שום חתג שלה נפגע מאבנים, לסלל בפוך-חזיוול.

מלי זוכרת שראתה מחוץ למרפסת ערבים חלכים כשורה, מחזיקים ביד "כבינים" ששוחטים איתן חיות, ומסובבים אותן סביב הגרן. הפרעלים הערבים והכוכבת שבעבר בבית-החולים התחילו לתסום. מלי סגרה אותם בחדר צדדי. הכניסה את המפתח עמוק לביס של הסגר שלה, ובמשך שלושה ימים זרקו להם אוכל מרחלול.

שבת רצחו בחברון את אנשי הישיבות. ביום ראשון, היא אומרת, נדקר במונית זמורק לחוזה מול בית החולים אדונין סמינאל, הכן של הערבים. עלידי הנהג הערבי שלה. ובמציאות, כמה טונים הצידה מהיכיון של מלי דנציגר, תוצר היה גורמם בצמחין, הוצען המשפטי המגרטור, ביד מוכיר הערבי. הילדים הצביעו, ממרפסת הבית, על האיש שעכב ברחוב. ביום השלישי הגיע טלפון מהעיר העתיקה. מיסים דנציגר, אמר לה המיזיומריסטי הערבי שעכב אצלם בבית חולים, אל תדאגי, כסם אף אחר לא ישע. מלי אמרה תודה, הנהגה בססקנות בראש, ואת הילדים, שלושתם, שלחה לשנת לימודים בגרמניה עם הטבחית הגרמנית שעבדה בבית-החולים. דנציגר היה בית-החולים היחיד בארץ עם קרני רנטגן. הדקטור, חס על החולים הרבים שהיו עולים אליה לרגל מתל-אביב, והחליט להעביר את בית-החולים לשלמה. מצא בית מרות, שבעה חדרים וגן, ברחוב גרונברג בתל-אביב, והשתקע.

מלי הדקטור עברו מהבוקר מוקדם עד הלילה, ולעצמים קצת יותר. הכית שלהם היה ממוקם מול בית-החולים. הילדים גילו עם רחל, עוזרת ח'ימנית שנילגלה בהם גרמנית עם עיץ וריש מורגשים. העוזרת הקפידה שהילדים יאכלו ויכינו שוערים בדיוק בום, תווה לא זוכרת ריה של אמא מהבגרים (המשך בעמוד הבא)

האנשים האלה

עברית עוד לא היה לה זמן ללמוד. כבר עשר שנים שהיא לא שוחה. במקום זה הולכת כל יום להשתוף מול הים. רק לפני שנתיים, כמעט במקרה, רשם לה הרופא משקפיים. עכשיו, גם קריאת עיתונים ורומנים זה בשבילה עבודה שלוקחת אנרגיה. בטלוויזיה היא מתענגת על "ששלת". למרות שגולדה לפני הקולנוע, המכשיר הזה בשבילה איננו הפלא השמיני של העולם.

**פעם בילו
הרנציגרים
סופשבוע
ב"גלי כנרת".
מינהג קבוע
לאריסטוקרטיה
של פעם.
גם בךגוריון
ופולה היו שם.
מלי ירדה עם
מכנסים
לארוחת ערב.
פולה מדרה
אותה מלמעלה
למטה, ולמחרת
הופיעה בחדר
האוכל עם
המכנסים של
בךגוריון.**

(חמש מרעמוד הקודם)
של מלי בךגוריון חזרה של אחר וכלומר שיהיה חזרה גם לא חזרה טיפוס לפני השינה. היא כן זוכרת שהגיעה יום אחד הביתה, היתה את הקטן מצד לצד ואמרה שהיא רוצה ללמוד לרקוד כמו כל הבנות בביתה. מלי ביקשה יום למחשבה, ולמחרת באה אל הבת שלה ואמרה קצת בצער חזרה, אני לא האמא הצבונה בשביל בת שתקד לי על האצבעות. לבי ללמוד התעמלות. מלי מילאה חורים חורים בבית חולים. היתה אחות, מדיטת, מנהלת משרד, מבשלת, מנסה, יום אחד באה אשה חשונה לבית החולים בדיקת כשמי מנתה סריגים על המיטות. הגברת נקשה על עקבים וקיס בחדר ריח בושם, ושאלה בהירות איפה הרוקטור. מלי דחפה לה ליד קצה של סריג, ואמרה לה, קודם תמחוי חוק, אחר כך אראה לך את החדר שלי. הרוקטור היה קטן וקצת שחלתן. מלי רנציגרי לא היתה טיפוס כנוע, תמיד הכינה בשה חשבה עם אופציה לזיכרון. בבית החולים היתה לא התנהגות שהוציאה את הרוקטור משלוחו בכל פעם מחדש. יש לה ריחון, למלי רנציגרי, והיא נהגה להפעיל אותו גם לגולשטיין, היתה אימרת לרוקטור בנחיצות. "גורשטיין, גולשטיין", הוא היה אומר לעצמו כמה פעמים בשקט כדי להיזכר במציאות. "גורשטיין, גולשטיין, אדן קראים לו, גולדברג, מה זה כבר משנה" אמרה מלי בקוצר רוח. אלו היו הרגעים שהרוקטור היה מתחיל עם הגברת רנציגרי על אחריות ומסר בגרמנית שוטפת ובקול גבוה.

האשה שנולדה לפני הקולנוע לא מסתכלת על המכשיר כמו על המלא המשיג של העולם. משהו אחר מטריד אותה גם כשהיא קוראת, כשיבה במיטה או בישיבה ליד השולחן העגול. היא משגיחה מאור לקלוט בזווית העין גיסקים, היות השחורות האלו מפגינות את גברת רנציגרי. אם פעם תהיה לה התקפת לב זה מחשבות הקטנים, כשהיא רואה באלה, היא הורגת. מיד, עד שהיא לא הורגת, כמה היא בכלל לא נכנסת למיטה. רודפת אחריה בכל הבית עם נעל גם מהכוספת מאחורי הדורן אם צריך. עדיף לה נמר בבית מאשר גזק. היות כלב לא אריסטוקרטי. פעם בשבוע באופן קבוע, ביום שני, היא מקיימת ריב של עשר דקות עם העוזרת. "שלוש שעות חור", אומרת מלי לעוזרת ומקפלת את האצבע חוניתית החרה שלה כאלו באים. העוזרת מנסה למשך עוד חצי שעה. "תעזבי מיד את התורשים", צועקת עליה הנכדת רנציגרי, "זה מגילא יחמלאו אבק עוד שעה". היא גם שונאת שמביאים לה מרחם. מרחם בשבילה "זה רחב עלי ולכלך ועבורה. יש עץ בחצר מאחורי התישים. זה מספיק דוק, לא". אורי הגדולים היא מנסה לרדת שוב, לראות אם

האשה פעם כנליל, לא? היא שואלת באנגלית וקצת, כן, היא תיסע בהורמנות לראות. ותחשק שנים בארץ, והיא חיה בגרמניה. שאלה לא מחזיקה בים ויאלוגים בעברית. לא נאלה לומר את השפה עד היום. תמיד מחזיקה זה חשימה הפרטית שלה עדישויות אחרות. לא נד כשעלתה המישיבה בירושלים, היתה אה שם מלחמה עם כל המורות לעברית היתה אה שם נשעה שתיים בבהריות, בשלוש כבר זה נחשבת עם פיהק לכיחן והשלאששטנדרה. זהו זה מהלכות מדר מדר. בכתף לא נחזרה אף זה חלום בשכונה היו מצביעים על הגברת האהה שחלום שיעור לרבר רק בגרמנית. הילדים שלה צ'לט גם אנלית, עברית וערבית, "כי הם גרלו בגרמניה".

מל חלום יצחק הוא ויכוח מאב. הכי כאב זה את שאלה. לפי היה כלבך מבוע כשנולד, לפי שכתב את הראש הצידה. אחריה, כשהמבטלה לא נד שם אברה שאלו היתה דרך נסיגה, והא זה כל לחות רק יותר יפה. חרבה נשים ביקרו נחשו שנה לו רנציגרי בחצר בית החולים ברחוב השחור ומה לא את הציורה. היא אהבת רומנים, זה חרבה מאד להחזיר רומנים של הילדים זה ליצחק חיו הרבה כאלה. מדין, אומרת מלי חרבה, והיא אישה יפהפיה. מבדית יש לו את גרמי זה מלחמה. גרמי שולח לה תמונה של ילדה קטנה זה שם שם רוב ונצין. עוד נינה אחת לרשימה. על חיו אחת הגברת רנציגרי: "שמעתי שהיא גורא ביהמה".

אחרי היתה ליצחק תהילה, שהביאה מרחוק חנוכה ואמרה לרנציגרי, זאת הבת שלך, זה ששם רנציגרי נתן את התינוק למשן של ויצ'ק. נחש יפיה בת 17, ואמרה לה גנים מאד, הבת הזאת מבדית את תמי באצבע האחרונה. "היא מאד נחשית, שער יפה ומאד רומה לאבא שלה, יש לה שאלה מלפנים אני מסלפת אליה", אומרת מלי ונצין על חיו השניה. "זה אלהבאם, ועובדת למפר גנים זה ששולח התחבר יצחק רנציגרי, ליד כן שם שם בן של המלך עבאללה, נאין, נאין, ובן המלך החדש של עבאללה, שלמד בסמינר שמונה בדרגים עמד ליד המלכה שלו בלי לעזב בו.

מלי רנציגרי, היים בביתו
בתיאבוב (צילום: שמואל
רחמיני) בעלת, דיר מליכס
רנציגרי ו"ל, ושלוחה חילדים
בילדותם, יצחק ו"ל (משמאל)
חורה, ומפני "אני לא האמא
הצבונה בשביל בת שתקד לי
על האצבעות".

בחדר של בית החולים. יום אחד מלי ראתה אותם מתלחשים על המדרגות. היא חזרה אחר לגובה שלהם ושמה איד עם מתלבים את המינה ליהודים ולמסלמים וחדקים את הנצרים לים. נאין, לפי מלי, היה צריך להיות יורש העצר. המלכה נשללה ממנו בגלל שהיה בן לאישה צבעונית, כמו ש"טלאל לא יכול היה לקחת את המלכה כי היתה לו כחושפנית, לכן הביאו את חוסיין. מלי לא זוכרת אם הכירה אישית את חוסיין. היא אומרת לעצמה שלוש פעמים את השם, מנסה לרלות את הפנים שלו מהזיכרון ואומרת "כן, כן, גרמה לי שכן".

ת הייצאנים היא זוכרת יותר טוב. היים יצחק, חבר קרוב, היה מבלה שעת של שיה אצלם בבית. והיו גם הנציב העליון הראשון הרברים סמיאל ואשתו הרסה שמאד התענינו לדעת איד נראה בית החולים של הרנציגרים וכמה נשים הסיפורים מטיב על המדרגות. הגברת סמיאל הגיע במפתיע, ירדחה במינה ואמרה שעכשיו מותר כבר להיות חולים בארץ הזאת.

עם בן גוריון ופולה היא זוכרת "סנצגרים יותר ברור". כיחוד עם פולה תמונה אחת שהגברת לא מנצרת לקחה ממלון "גלי כנרת" בטבריה. הרנציגרים בילו שם סופשבוע. מינהג קבוע לאריסטוקרטיה של פעם. גם בךגוריון ופולה היו שם מלי ירדה עם מכנסים לארוחת ערב. פולה מדרה אותה למטה למעלה ועד פעם למטה, ולמחרת הופיעה עם המכנסים של בךגוריון לארוחת ערב.

ביאליק, היא זוכרת, סבל מאפנרציות. במקום להביא אותו לבית החולים בתיאבובי שלוח אותו לזינה, שם הוא מת, אומרת מלי רנציגרי בחיך קטן של הכתבים של היינריך היינה, שמונחם על הערף, מאשר את השיניים של ביאליק.

גם את ארלזוודוב הם יכלו להחיל, היא אומרת. ארלזוודוב לא מת מהיריה, אלא מהמינום בבית חולים "היסוד בול אביב. מת מהעקשנות שלא להביא אותו ליינים של של ודקטור רנציגרי. אם היה מגיע לבית החולים שלו, היו מצילים אותו. ועוד איד, הגברת לא מתעסקת עם משקל.

מלי רנציגרי מת בשנת ארבעים ושמונה. הוא לא נתן שישתדל לו את הנחן שיראה מה אוכל אותו, שינסה לרפא אותו. לקח את חלום שלו ביינים שלו, והיה כלבך חוק שאן אחד לא חזר להמרות שלו. פיה שמונה בדרגים עמד ליד המלכה שלו בלי לעזב בו.

מלי המשיכה את בית החולים עם שותפים אחרים, ובשנת שבעים ושש מרה את הדלת של בית החולים בפעם האחרונה. כבר לא היה כדאי יותר מבחינה כספית.

חורה אומרת שאן, אחרי שהשתחררה מהעול, התחילו לצאת ממנה כל מיני התנהגויות בזהירות. אחבה את התופש. נסעה עם חברה להסתובב בווינה. חורה זכאה בקצב חופשי, בילבלה את הסורים. לא הקפידה על הטיים טיבל" שהזקטור יצק בבית. בת השנים ושמונה חק עשר שנים שהיא כבר לא שוחה. גם קריאה בשבילה זה עברה שלוקחת אנרגיה. במקום לשחות היא חלכה. מסלול של בוקר שמתחיל במגדלי דרך בןיהודה ונגמר ברחוב הירקון. על הטיילת, שם היא מתחשבת על כמה פלטיס לכן מול חים. סופגת שמש. לברי. כמו ברוח חום. עולם כמו בחדר בועה. מיותר לשאול אותה איד היא רואה את העולם עכשיו בהשוואה לפעם. יש לה זכרונות חזקים אבל להיות היא חיה עכשיו. אהבת למצות את הרגע. לא להתעסק בהשוואות.

הימים והפזם הרגלים שלה קרות. זה מהירקון. הסיקלציה של חים, היא אומרת, וגם היכרון שהיא כבר לא כלבך מרדצה ממנו. בפעם האחרונה, לפני שלושה חודשים, הלכה לרופא של קופת החולים וטחלונגה שהיא יכולה ללכת לקחת משה מהחדר, וכשהיא מגיעה היא כבר לא זוכרת מה רצתה. הסתכל עליה הח"ר ואמר לה: "אם את יודעת כי את, אז הכל בסדר". על הגוף שלה היא כבר כמה שנים לא מסתכלת. סולדת מעצמות משוננות. מוליג על הראי

מלי ואחיה גומרת עם האבטיח והענבים, המליטיקה הרומנים של הגנים. מלי אומרת שכלכל לא חביב עליה הרעיון למות, והמקרים, המקרים הארוכים הולח מאלומינים, מאד מנעילים אותה, אפילו מפחיתים.

רווקא ביום מאד חם זה יכול להיות גנים, אומרת אלה, לא לא אומרת מלי בפסקנות. אותה לא יכניסו לשם. היא רוצה למות בבית בשקט, וגם אחרי שמוציאים אותה מתה, לא לקחת אותה מיד מבית. להשאיר אותה כמה שים. לא למרד עם זה.

גיפוס שחב היא שואלת ליד הרלת. כשכרוב אני, אני מציעה. ואן הייית הגרומה היפהפיה הזאת, נותנת לי נשיקה גדולה ואומרת, בסדר, אם לא היה כלבך חם, ואם אני עוד אחיה.

ב'22 לאביר 87, הלילה שאחרי יום הולדתו של היטלר, עלתה באש מדינתו של ד"ר קיזל, 49, עורך דין, מדינה אשר בדמינה קמוה. ש"א של ממשל אנטישמי דרז. מה הוא שטלה עם, מדוע הוא נשאר.

ד"ר קיזל: אלהמתו באנטישמים

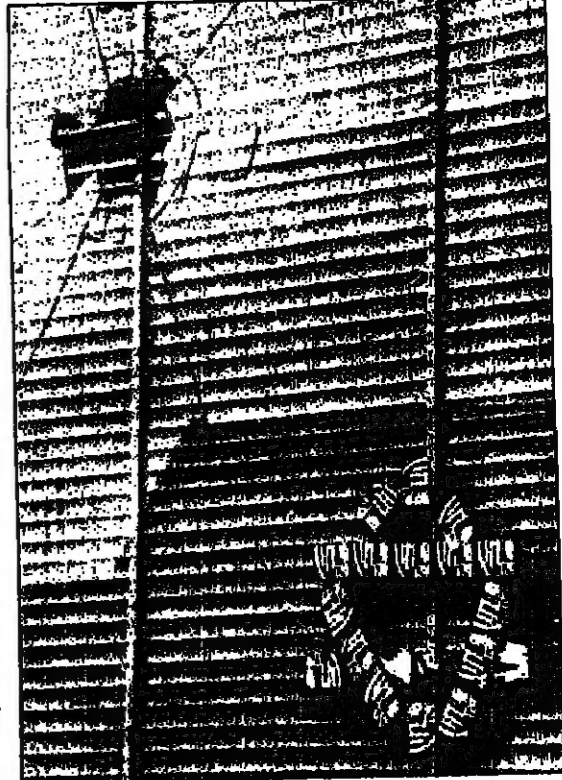
מאת דני סופר

כיתות רגליים בחיפוש אחר בתי מרקחת פתוחים. השעה היתה 10 ורבע בערב. כשנכנס למרפאה, צילצל הטלפון, אך משתרים את האופרכט לא נשמע דבר. הטלפון צילצל כך עוד פעמיים. קיזל סבר שמישהו מנסה לבדוק אם הוא אכן נמצא במרפאה, כיבה את האור והמתין. לאחר כרבע שעה, משלא התרחש דבר, החליט לא לחתוככ יותר.

כשיצא מן המרפאה מצא את ארנסט ברזן, אחד המטופלים שלו לשעבר הידוע בגרזן כמי שמחזיק בידעות נאצי-נאציזם, מריק מרבות של ה.פ.ד. המפלגה הנאצי-נאציזם על שימשת המרפאה כשהאיש הבין ברופא, נשא רגליו והסתלק מהמקום. קיזל לא ייחס לכך חשיבות רבה. הוא ידע שהבחירות לבונדסטאג המערב-גרמני קרובות, והשכ שמדובר בהרבת תעמולת בחירות. כעבור 35 דקות, טמון לשעה 11 כלילה, כשסיים לקפל בתולים, שוב עבר קיזל דרך המרפאה, והודיע על גלגות שעל חלונה מורכב מגן דוד, ממרבקות ה.פ.ד., ועל המרבקות כחוב "זרים הוועה. גרמניה לגרמנים."

מגן דוד מורכב ממרבקות של ה.פ.ד. והמפלגה הנאצי-נאציזם על חלק מרפאות של ד"ר קיזל (בעמוד הימני). במרפאה המרפאה והשופות בעיירה ודן, ומשפאל למעלה ד"ר קיזל והבנות מתיק שפר.

הלבנות שעלו מו"ב וירטואוס, ואילו את שמי הלילה של העיירה המערב-גרמנית גרזן. השעה היתה שתיים וחצי לפנות בקר, ליל 22 לאביר 1987. הלילה שאחרי יום הולדתו של היטלר. את מסיבת יום ההולדת שלו חוגגים כאן כעניין של מסורת מדי שנה בשנה, כיאה למי שהוכתר בחייו כאורח כבוד של גרזן. הבית שעלה באש היה מרפאתו הפרטית של ד"ר קיזל. יהודי-ישראלי לשעבר.

ד"ר קיזל קיבל את ההודעה על שריפת המרפאה שלו מחברים. הוא התלבש, לקח עימו את ארדן היד, יהודי קשיש שחווה על כשרו את האנטישמיות של גרזן עוד בשנת 1933, ונסע למרפאתו באורות כבדים וברוך עקפת משום שחשש ממארב נאצי-נאצי בגרזן. כבר מרחוק ראה את האש המכלה את המרפאה שהקים ברי עמל בחמש השנים האחרונות, וליבו נחמץ. מול מכוניות הכבאים, המושטות וקול הסקסופונים והקטן, קיבל את ההחלטה שלא להישאר יותר בגרזן. הוא הרגיש, כך סיפר, שהוא חייב לוותר על כבודו כיחודי למען חייו וחיי בני ביתו.

במהלך ניקוח המחשבה שגם אם יעזוב את גרזן, גם אם יכנע בקרב הקטן הזה, אסור לו להפסיד במלחמה הגדולה שהוא מנהל זה חודשים נגד האנטישמיות. מאותו לילה, לא נותר בגרזן אף לא תושב יהודי אחד. היו מי ששמחו על כך, היו מעטים שהצטערו על עזיבתו, ובעיקר על הדרך שבה נכפתה על הרופא היהודי.

ד"ר קיזל חיוס בן 49. הוא נולד בתל-אביב לתורים שהיגרו בשנת 1957 לגרמניה. בישראל הספיק לסיים את שירותו הצבאי ולהשתחרר בדרגת סגן. אחרי השחרור למד וקטע במיומנות בבית-החולים אסף הרופא. בשנת 1966 נסע לאנגליה, ומשם לגרמניה. בשנת 1979 סיים את לימודי הרפואה באוניברסיטת דרזדנה והחל לעבוד כרופא משפחה באחת מאגודות הרפואה הגדולות בגרמניה. כשנפטר

16 מלפחות

רופא האגודה בת עבר, בעיירה גרזן, נתבקש קיזל למלא את מקומו לתקופה של שלושה עד שישה חודשים. בשנת 1982 הגיע ד"ר קיזל לגרזן. לפני שבא לשם החזיר אותו מכרים ממני אופייה האנטישמי של העיירה הקטנה. סיפורו לו ששש שעות כלבד לאתר שעלו תנאים לשלטון בגרמניה, בשנת 1933, אספו כריונים מקומיים את כל תושבי העיירה היהודים, והכו אותם בשרשראות אוטומטיות וטבלו את ראשיהם בני ביוב נכבד קהל מאות של תושבים מקומיים, בלא שמי מהם ינקף אצבע לעזור. אחרי מלחמת העולם השנייה לא נותרו שם במעט יהודים. התושבים הגרמנים קנו את בתי וחנותיהם היהודים בכסומים פזניים.

ובכל זאת החליט קיזל לבוא לשם. הוא מצא בעיירה הקטנה (7000 תושבים, מרחק של כ-55 קילומטרים מדרזדנה) רבים שהיה קשה להם אפילו לוטור את המילה "יהודי". הם קראו לו "ישראלי", וליהודים - "בני דת משה". בעיירה הקטנה היו שני בתי-מדרש יהודיים ישנים, והרופא מצא בו בית-כנסת

אחר, ששימש - אחרי המלחמה - כבית-ספר מקומי. לא היה בגרזן שום שלט או סימן שהעיר על יעודה המקורי. ד"ר קיזל מספר מראש עריית גרזן אמר לו שהמקום כל-כך מקומקם, עד שהוא מתבייש לשים עליו שלט שציין כי בעיר היה בו בית-כנסת.

כעבור מספר חודשים של עבודה במקום החליט ד"ר קיזל לפתח מרפאה פרטית. הרב לא מצא חן בעיני גרזן מה, אשתו של הרופא שהחליף ובעלת המרפאה בה עבר קיזל עד אז. יחד עם הרופא החדש שהצטרף למרפאתו הם נאבקו בד"ר קיזל על ליגם - ויכסם - של חולי גרזן. לכאורה נראה זה כמאבק מסחרי, אולם כבר אז, בעיצומה של התחרות בין המרפאות, התגלע ליקול סממני אנטישמיות ראשוניים. משה נרח להפוך שדורסא היהודי מירב לטפל בחולה לאחר שצא מתחת לבית שחיו את צריבת המס. הידועה ד"ר קיזל לא נשאר חייב. הוא פירסם שהוא מוכן לשלם עשרת אלפים מרק לאותו איש מ.מ. שלא קיבל טיפול מיד. איש לא נענה לקריאה.

באותה תקופה הודיע ד"ר קיזל למחלקה אנטישמית דרשה. חולים שעברו עימו למרפאתו הודעה סיפורו לו

שבגרזן יש רופא אחד יותר מדי. ושואל - ראש העיירה - מוכן לעזור לד"ר קיזל לעזוב את העיירה. ד"ר קיזל הגיב כלל לא והשיב.

בחודשים יוני-יולי 1986 התחילה מסכת המטרות סלפניות שהתחשה מדי לילה, שקול מבנה אותה "טורו". המטרות היו מורעים לכך שקיזל חייב לעזוב לטלפון, וזאת בשל שמי מועלי וקטן לטיפול דוחף. הם ניצלו זאת היטב. מאות שיתוח טלפון מאיימות ומטרות קיבלו הוא ובני ביתו. המטרות האלה קיללו אותם ואיימו על חייהם. לעיתים היו שיתוח טלפון שבהם איש לא ענה מעבר לקו. לילות רבים הסיררו הטלפונים את בית קיזל, וגם בתים של מציגים שלו, באימים שאם ימשיכו ללכת לרופא היהודי - ישרפו את בתיהם ויפגעו בבני משפחותיהם.

בשכ 19 בינואר '87 נקרא הרופא לטפל בשני חולים בגרזן. ברובם אליהם החליט לעבור במרפאתו ולקחת חרופות בשבילם, למנוע מבני משפחותיהם

פעמני. האופקה החלו מפלצלים בראשו. עד כה לא היה לגמרי בטוח והוא לפעולות נגדו היה באמת רקע אנטישמי. עתה התחזרו לו הרברים באורח ודאי. הוא הודיע את המטרות. גם עתה, שמונה חודשים אחרי הרבת המלל הזה על השימוש, מתגלה ויכוח ציבורי נוקב בגרמניה סביב השאלה האם היה זה עלבון אישי מבין לרופא היהודי, כפי שטוענת ה.פ.ד., או פגיעה בעם היהודי - כפי שטוען קיזל. לתוצאות ויכוח זה עפוייה להיות חשיבות פוליטית, שכן אם צורקת טענת קיזל שהסיסה "זרים הוועה" על מגן פלילית על פי החוק הגרמני, באם תוכה ככו בבית משפט, הוא מתכוון לעשות בה שימוש במאבק לבטל את חוקיות קיומה של המפלגה הנאצי-נאציזם המערב-גרמנית.

ד"ר קיזל החליט להותיר את הטלפן על שימשת מרפאתו. לעיתונאים שהגיעו לעיירה אמר שמי ששם אותו על השימשה - הוא שוריד אותו. הוא שלח מכתב לארנסט ברזן, אותו ראה ליר מרפאתו, מתחיל (ומשך בעמוד 19)

מלפחות 17

האזין לפרק

"המרכז הבריאותי" חשוב לך. לילדיך אפילו יותר!

אפשרות לתשלומים נוחים.
הנחה לתשלום במזומן.
ניתן לשלם באמצעות
כרטיסי אשראי

ישראלית

לדת בריאה מתחילה עם עמידה
אל תחטור על גבך ועל גבם של ילדיך. תן
לעצמך ולהם את הטוב ביותר!
תבני לך ולילדיך עתיד בריא על ספת נענך
עמידה ומזרון עם **המרכז הבריאותי**.
המרכז הבריאותי הישראלי (מא) -
מנחה הרגלים הראשונים.
לדיך ידד לך בעוד עשרים שנה...

עמידה בריאה הריחוט שהוא בריאות

המרכז הבריאותי - עלתה באש בליל ה-22 לאפריל 1987, הלילה
השלישי של חילול. בצילום: קהל סקרנים מול המראה הערומה.

קיזל ומלחמתו באנטישמים

**"הנשיא פון
ויצחק צילצל
אליו, דיבר עם
מוניקה, ביקש
שנדע שהוא
מחייס לעניין
בדצינות ושיהיה
לנו אומץ וכוונ
להעשיר
במאבק"**

אכל אחד העלבונו שצדכו ברופא יותר מכל
קשור במעשה שלו זמן קצר לאחר שהגיע לנדרו.
"חילה שטפל אצלי, בעל אורח, נקלע לצרה. הוא,
אביו וזכו חלו, ולא היה מי שינקת את טינופת המוסים.
לאחר ששמעתי על כך, התגברתי לעזור. לא ראיתי
בכך שום בושה. לבשתי בגדי עבודה, לקחתי את
הקילושן ביד התחתית לאסוף את הובל. כשהוצאתי
אותו הוצעה עברו במקום כמה כתובים גורן בחוץ
וצחקו לי. עד היום, ארבע וחצי שנים אחרי, עדיין
שואלים ותוספים מתי יבוא יהודי לנקות להם את
האורחות."

7 קיזל מצטט את פרופסור דודנר מאוניברסיטת
טרנספורט, שאמר: "מה אנטישמיות? כל מה
שמספרים בהשמצה על היהודי". והוא מוסיף:
"לפי הגדרה זו, אין אנטישמיות ברורה והיפה
יותר מדבריו של אותו אוטודיד סניידר". והלא הסוף.
בימים אלה הוריע שניידר ששלושה מחברי מועצת
העיר נפגשו איתו במסערה מפותחת והציעו לו שוחר
- הלכת ארמה - בתנאי שיפסיק להיות מוסל של
ר"ד קיזל. הוא אפילו חתם על הצהרה הזאת את
נסיין השוחר... ראש עיריית גורן מיהר להתחיל כל
חבר המועצה על הצהרה נגדית שאים מהם לא נפגש
עם שניידר. בראשית השבוע שעבר מידעם קיזל את
שמות שלושה חברי המועצה.

מאו שריפת ה"ברג וירטואוס", כ-22 באפריל
השנה, עזבו ר"ד קיזל, מוניקה ספר ושלושת ילדיה את
העיר ושכרו בית בעיריה סמוכה, שטן. בבית החדש
הם מטפלים בכמה עשרות פליטים מארצות שונות,
כגון: איראנים, אתיופיים ואפילו עיראקים. אבל
לדבריהם, תיאורנאים ממשיכים לדרוש אחרים גם
בשטן. במרש יוני נמלט קיזל, ספר ושלושת ילדיה
למחשית ימים לונגא, לאחר שהתוודע על ידי המסכרה
שעלולים לפגוע בהם. על ביתם החדש הופקדה
שמירה. באותה עת אירגנו נאירנאים מפגש בעיריה
שליכטן המצאת כ-25 ק"מ בלבד מגורן. המסכרה
הגרמנית, בפעולה חסרת תקדים, פקטה על המיכנסים
וצצרה כ-250 מהם. הנושא הערבי שחזעלה באסיפה
היה פרשת ר"ד קיזל.

קיזל לא נכנע ומוסיף להאבק באנטישמיות.
"ראינו בעבר מה קרה כשהודים הובלו כמו שיות
לשבת, בלא התמרמרות, התקוממות או הגנה. הוא
אמר: "אני לא מוכן להיכנע, גם אם אני רק אחד
מול 7,000 תושבי גורן."

לא פעם נשאל הרופא הישראלי-לידה על מה
ולמה הוא ממשיך לתקוע, מדוע הוא מעדיף לסבול
את ההשפלות והיריקות בפרצופו במקום לסבול
בישראל - ביחוד הטבעי. וכן הוא מרבה: "אסור לי
לעזוב עכשיו את גרמניה. אסור לי לתת לכוהות
הראיקאליים לשאוף אוויר ולומר - הצלחנו לנקות
את גורן מיהודים. המלחמה שלי בהתחלה הייתה
שאתנוח את גורן מתי שאני רוצה. לא תאדתי לעצמי
שישרפו לי את הבית. אחרי ש"ברג וירטואוס נשרף,
והיה בדור לי שאסור לי להישאר. יש אלפי חולים
אחרים שמוכים לי במקומות אחרים, אפילו בישראל.
מדוע אני בכלל בגרמניה? אני יכול לומר: בפה
מלא שליבי במוות, אבל אני כרגע בסוף מרש. אם
אעזוב, כרגע את גרמניה, מה שמאור יהיה רוצה
לעשות, זה יהיה כאילו הרשתי יריים. כאילו אני כורה
שיהודים לא יכולים לחיות בגרמניה. אני באמין שכל
מיעוט, אתני, דתי או אחר, יש זכות לחיות בגרמניה
באופן נורמלי. בסך הכל, על פי המולידאיות שלה
זה המאבק שלי, יכולים מיעוטים לחיות בגרמניה.
"יהודי מניע לישראל אחמל, ואני אומר את זה
בכל הרצינות. גם לא הייתי מניע לכאן בכלל אלמלא
התעוררו כאן חרי תוקפים לעזרת. אני יכול לומר
בנדרות מתי אעלה לארץ. זה חלף בגורמים רבים,
וכניסם באפשרויות הקליטה שלי ושל מוניקה ששי.
כרגע אני רוצה לומר יותר. אני חושש שיש מי
שמאין לשירות השלטון שלי."

יוני סופר

מאבקו 19

מקל כולן היה שיתן הטלפון מנשיא גרמניה
המערבית מרדכי צאק שנהיגה בשעה שהנשיא שוה
בביקור רשמי באר"ב. "כנראה שנשאל שם על
הפרשה", אומר ר"ד קיזל, "והחלים להתקשר אלינו
הביתה. הוא דיבר עם מוניקה, וביקש שנדע שקיבל
כ-150 מכתבי מחאה על הפרשה. הוא אמר לה שהוא
מתייחס לעניין ברצינות, וביקש שיהיה לנו אומץ וכוונ
להמשיך במאבק."

בעיר מסכה לגורן כונסה אסיפת מלידיות של
אנשי מרש, רוח, חברים ותומכים בקיזל. איגוד
הרופאים הגרמני, לאחר מאבק פנימי, הביע בו תמיכה
מחלטת והפריך את ההשמצות כאילו קיזל כלל אינו
רוש. הפגנת המיכה אורגנו ליד ה"ברג וירטואוס"
השוחר, הפרשה גם עלתה לדיון בפולמנט המחוז
בויסבאדן, שם זכה קיזל לתמיכה בדרך כלל. הוא
התראוין לעיתונים ורשתות טלוויזיה בגרמניה,
והפרשה זכתה לסיקור גם במדינות אירופיות אחרות
ובארצות הברית.

**"דעו אני בכלל בגרמניה? אם
אעזוב עכשיו, זה יהיה כאילו הרשתי
ידיים. כאילו אני מודה שיהודים לא
יכולים לחיות כאן. אני מאמין שכל
מיעוט יש זכות לחיות בגרמניה
באופן נורמלי."**

"העיתונאים הרבים שצבאו על פתח המרפאה
לפני שנשרפה, מספר קיזל, 'שאלו אותי על מה אני
מתלונן. שהי המרפאה שלי מלאה בחולים. על כך
עניתי להם בסיפור: זהם (שם גרמני עממי) אומר פעם
שכל היהודים זה עם מסוגל. כל היהודים, אבל, בכל
שכל היהודים למר וילברשטיין, עלי אני לא מוכן לומר
אני מלא דעה אחת. להפך. אני אנו עלי. לפני שבוע
קניתי אגור דהייס והוא עשה לי מוחר מצויין."
והגמלי, אומר קיזל, "זה המציאות. שאם רואים
במרפאה, הם באים אלינו בגלל שהם מקבלים תמורה
מלאה."

לאחרונה חלו מספר התרחשויות חרשות. אחד
המסופרים של קיזל, ארם בשם אוטודיד שניידר
החילה במלח קשה חשין ברייה חמורה לפיה היה ער
לכך שהודתו של קיזל - מוניקה ששי - רצחה את
במבראה. אותו שניידר אישמו לאחר מישול אינסנסיבי
ב"ברג וירטואוס". הוא סיפר שראה את מוניקה ואת
בארם ששי מקרן עד סוף שראה אותה מציאה את
גזיתו של תרגום מחבית לאור חיום. במשך זמן רב
סיבה למה את שם תרגום המסכרה בדיקה את העניין
והניעה למסקנה שהאיש והנרית בדיון.

המרכז הבריאותי

JVC

[illegible]

יבוא שיווק אחריות ושדות

[illegible][illegible]

ה'תש"ח
אנו מציינים את יום הולדתו
המאה של רבינו הרמב"ם
הנפלא, אשר נולד ביום
הזה, ביום ח' שבט ה'תתקכ"ח
בארץ ישראל.

שיכולות להרים כל דבר.
יחסים אלה מאזימים
קתגורס והחזות הנדולות. אני לא מקנה באלים שאלה
נצוצות. כי אם יש דבר שנוצץ רק שואף אליו כנאמת.
זה שנוצץ והוא המתקדש לו ימות או לפחות יצא
מחמתו או ממאמנו. ויש להם חצפה לשכת ביתר
מבדור דופי שלום.

ואם תשאלו אותי, הפתרון היחיד שנראה לי הוא
להשאיר את נציגי כל הדתות ביפו, ושלאם לאט גם
המאמינים הפאטיים שאותם הם מייצגים יעברו
אלהם.

בעוד אבטיפוס מס. 809 מנסה לעוף, עריו
מחכים להחלטה שו האצור בענין, פרויקט ה"לבנא",
הממוס המבצר ביותר בעולם.
האם המוס יעוף, או הפרויקט יעוף?
מי לי הדגוה משעיהם.

[illegible]

האף של רייגן

אמריקאים רבים סבורים שנושאם לא אומר את
ומה בקשר לפרשת מכירת הנשק לאיראן. בין
אומים הלא-אמיתיים שלו, כנכס הנשיא לסידדת
זוחים באף שלו. האם מיוצר במריצת דרך מרעית
נבחת הקשר בין שקרים לחוסר?
אתה הבנת את זה, אורי דן?

קראים ימים, לפני שאתם כותבים לי בכתבים ועמים המוחים עליך שאני כותב רק על השלישי, שם דברים טובים במדינה הזאת וכו' וכו' למשל, רשם לי לתת יריעה חיובית וכו' וכו' שני שטל בארץ צבי, ידידי הטוב, אתי האדום, תני אתי שלובה ודש' צילום טוב הרמפתהם באופייה. הוא החליט ויקטלם דרוקא בשבועות בייחוד מאז 1956, אבל שמו שאתה חוזר הנדוד מלפאנו:

**If we are together
Who cares about the weather**
בתרגום חופשי אם איתנו ביום - למי אכפת
מזג האוויר בתנאי
הטעם עם שישל ביום לחם של ראשית קליטו
מחזורות, סבוכות הסבורה שלו, ושמעתי אותו
התחבט בתחושת "את מזג האוויר בארץ היום -
יראה, ביראה!"
לקח לו את ער שהוא תפס שהוא נטע במכונית
עם אידיאליזם.

21 ઇન્ડિયા

كتاب من الأصول

77N

דן מרידור. תראומה שהוא יפה

ככה אמר עליו מנחם בגין, כשהיה מזכיר הממשלה. גם כשהוא ח"כ, דברים שיוצאים מפיו לא חמים ולא קרים. איתו על הר"ח הסורי של הוועדה בראשותו שגיבשה את תפיסת הבטחון של ישראל, על פולחן הכוח, על תחושת נשירה, על אמונות מורכבות, ועל התרנספסר ו"אדם זאב" בתורת ו'בוטניסקי' - דומה לשירת הימנון בית"ר סביב מדורת הפלמ"ח. אנשים מצפים מחירות'ניק שיהיו לו קרניים, שירביץ אם אפשר, הוא מתחיל לקנייט. גם לא מלתעות.

חשיית פוקס צילום: בני גלזר

ח"כ דן מרידור, "אני מדבר בעליונות ובכריזמה כמו בבית".

הוא נבחר וזה נעים לשבת עם דן מרידור. וזהו הדגש מיוחד, לא חמים ולא קרים, לא קר ולא חמים, לא עולמים ולא נעלמים. וזהו בכו, ברו, כחוכה, אך מה טובה כל דלת מרידור שקלים זה כנגד זה. מלים ללא מלה, זהו דבר על השמאל, גם בדבר על השמאל, וגם על גוש אמונים. גם על זה הולך וגם על ישיבה לייבוי. הוא אינו פולחן ולא כחלי חלונות. שהוא כע' זרק את דן בעת אהבה, וזהו עליו הדם המשיח, אף דן נקודה ולא במליטיקה הלילה. אף צע צע נמר, אנשי הבשר גמור. דן מרידור מעצם את השומע בניסוחים, דן מרידור, דן מרידור, דן מרידור.

הוא נבחר וזה נעים לשבת עם דן מרידור. וזהו הדגש מיוחד, לא חמים ולא קרים, לא קר ולא חמים, לא עולמים ולא נעלמים. וזהו בכו, ברו, כחוכה, אך מה טובה כל דלת מרידור שקלים זה כנגד זה. מלים ללא מלה, זהו דבר על השמאל, גם בדבר על השמאל, וגם על גוש אמונים. גם על זה הולך וגם על ישיבה לייבוי. הוא אינו פולחן ולא כחלי חלונות. שהוא כע' זרק את דן בעת אהבה, וזהו עליו הדם המשיח, אף דן נקודה ולא במליטיקה הלילה. אף צע צע נמר, אנשי הבשר גמור. דן מרידור מעצם את השומע בניסוחים, דן מרידור, דן מרידור, דן מרידור.

הוא נבחר וזה נעים לשבת עם דן מרידור. וזהו הדגש מיוחד, לא חמים ולא קרים, לא קר ולא חמים, לא עולמים ולא נעלמים. וזהו בכו, ברו, כחוכה, אך מה טובה כל דלת מרידור שקלים זה כנגד זה. מלים ללא מלה, זהו דבר על השמאל, גם בדבר על השמאל, וגם על גוש אמונים. גם על זה הולך וגם על ישיבה לייבוי. הוא אינו פולחן ולא כחלי חלונות. שהוא כע' זרק את דן בעת אהבה, וזהו עליו הדם המשיח, אף דן נקודה ולא במליטיקה הלילה. אף צע צע נמר, אנשי הבשר גמור. דן מרידור מעצם את השומע בניסוחים, דן מרידור, דן מרידור, דן מרידור.

הוא נבחר וזה נעים לשבת עם דן מרידור. וזהו הדגש מיוחד, לא חמים ולא קרים, לא קר ולא חמים, לא עולמים ולא נעלמים. וזהו בכו, ברו, כחוכה, אך מה טובה כל דלת מרידור שקלים זה כנגד זה. מלים ללא מלה, זהו דבר על השמאל, גם בדבר על השמאל, וגם על גוש אמונים. גם על זה הולך וגם על ישיבה לייבוי. הוא אינו פולחן ולא כחלי חלונות. שהוא כע' זרק את דן בעת אהבה, וזהו עליו הדם המשיח, אף דן נקודה ולא במליטיקה הלילה. אף צע צע נמר, אנשי הבשר גמור. דן מרידור מעצם את השומע בניסוחים, דן מרידור, דן מרידור, דן מרידור.

הוא נבחר וזה נעים לשבת עם דן מרידור. וזהו הדגש מיוחד, לא חמים ולא קרים, לא קר ולא חמים, לא עולמים ולא נעלמים. וזהו בכו, ברו, כחוכה, אך מה טובה כל דלת מרידור שקלים זה כנגד זה. מלים ללא מלה, זהו דבר על השמאל, גם בדבר על השמאל, וגם על גוש אמונים. גם על זה הולך וגם על ישיבה לייבוי. הוא אינו פולחן ולא כחלי חלונות. שהוא כע' זרק את דן בעת אהבה, וזהו עליו הדם המשיח, אף דן נקודה ולא במליטיקה הלילה. אף צע צע נמר, אנשי הבשר גמור. דן מרידור מעצם את השומע בניסוחים, דן מרידור, דן מרידור, דן מרידור.

הוא נבחר וזה נעים לשבת עם דן מרידור. וזהו הדגש מיוחד, לא חמים ולא קרים, לא קר ולא חמים, לא עולמים ולא נעלמים. וזהו בכו, ברו, כחוכה, אך מה טובה כל דלת מרידור שקלים זה כנגד זה. מלים ללא מלה, זהו דבר על השמאל, גם בדבר על השמאל, וגם על גוש אמונים. גם על זה הולך וגם על ישיבה לייבוי. הוא אינו פולחן ולא כחלי חלונות. שהוא כע' זרק את דן בעת אהבה, וזהו עליו הדם המשיח, אף דן נקודה ולא במליטיקה הלילה. אף צע צע נמר, אנשי הבשר גמור. דן מרידור מעצם את השומע בניסוחים, דן מרידור, דן מרידור, דן מרידור.

ביטוי לשינוי שחל ביחס לצבא: מערד עליון שמונחים לו כאלהות, למכשיר בידי האזרחים מכשירי בטיחות. "ו"ו שאלה קשה, אני נגד אפגות שחיתות פרוט קדושות. סוף הדתות של ישראל בני לא רק על כוח הדתות שלה אלא גם מתחמית שיש לכוח זה בענין האויב (שערה חזונית בקולו) יש לנו צבא מעולה. אני נגד ביקורת פומבית מדיקה על צה"ל. חשוב שמיטב הנוער ילך לצה"ל. אנו במלחמה של סיכון עצב קיומנו. צריך שהנוער יאמץ את רוצה להיות קצין, טייס, כמובן שאשמה אם בני יהיו קצינים בחילות קריבים. אבל יש משהו במה שאמרת, צבא צריך לעמוד תחת ביקורת של מערכת הבטחון. הביקורת צריכה להיות חשאית, מדינית, בנופים הבנויים."

"האם הצבא הפך ערך בפני עצמו? לא יודע מה זה ערך. יש כאן ויכוח לייבוניצי כזה שלא הייתי רוצה להיכנס אליו".

בנוסף, אולי אנתוני נפריס מעט מוולחן הבחירות. לא אני לא חשב שיש מלות. זה רק טבעי ששם כש שלט, עם ויכוח היסטורי מיידי של איומה לפני 30 שנה, ומדעות מלחמת השחרור, והפירין ומלחמת ששת הימים - בנה בצדק כוח, ונתן רגש חוק מאד לכוח. כי זה כוח צודק, כוח שמקיים אותו. לא כוח שכל לעשות עולל לאנשים. כאן פורץ מרידור בשבוע הבוא הצורך ורוח ובוטניסקי מרחפת עליו: "אין בעולם צדק אלא כשכל מי שטוענים לו אגודות".

הוא הצבא הפך ערך בפני עצמו לא ידע מה זה ערך. כאן יש ויכוח לייבוניצי כזה שלא הייתי רוצה להיכנס אליו. בכלל - צבא, כוח, רובת, מצב, זה עניין גייסולי. זה לא טוב ולא רע. יש צבא מבורך העושה מעשים מבורכים כמו במרד ספרטקוס או בשחרור העמים באמריקה. אולם העשק מאפשר את קיומנו, ובכוח הקיסר לו תשומת לב וטיפול. אולם (נמשי' כלומר) צבא זה לא דבר מבין, אוטומטי. צבא ורש רגש וחם. זה כוח מבין. מקיים זה מה שהיה חסר לעם היהודי (מרים ולד' רמזיני) מקד' לגאווה, טיפוק, תקווה ובטחון.

הוא הצבא הפך ערך בפני עצמו לא ידע מה זה ערך. כאן יש ויכוח לייבוניצי כזה שלא הייתי רוצה להיכנס אליו. בכלל - צבא, כוח, רובת, מצב, זה עניין גייסולי. זה לא טוב ולא רע. יש צבא מבורך העושה מעשים מבורכים כמו במרד ספרטקוס או בשחרור העמים באמריקה. אולם העשק מאפשר את קיומנו, ובכוח הקיסר לו תשומת לב וטיפול. אולם (נמשי' כלומר) צבא זה לא דבר מבין, אוטומטי. צבא ורש רגש וחם. זה כוח מבין. מקיים זה מה שהיה חסר לעם היהודי (מרים ולד' רמזיני) מקד' לגאווה, טיפוק, תקווה ובטחון.

היית מעדיף להתרין עם לייבוניץ באופן משפחתי? "אני מכיר אותו, תאמיני לי, אני אפילו ניהור עם משפחתו".

לא הייתה העת לתשובה ימנית מצידו? "אני לא רואה עצמי כינטי". לפני ימים אחרים הניש יוהרה בדמאיה. לדן מרידור את סמיו "הבלת החלטות בנוסאי בכתוב לאומי. בדמאיה, פסיכולוג במקצועו ששוחח עם אישים כמו אבא אבן, מרדכי נויט, שלמה נויט, אנריטה תמיר - מניע למסקנה (סופסופיני 47) שתהליך קבלת ההחלטות בממשלה בענייני בנחון לאומי הוא "פרימיטיבי". שהצבא ניצל את בורות הממשלה או חובבנותה בענייני בנחון כדי להכניע אותה לאשר מבצעים שהוא חפץ ביקום. שחבר לממשלה מסה מקצועי ושחטרה דאיה לכוון ארוך. כך, למשל, לא נערבבו בממשלה ריונים באסר לתוצאות האפשריות של מלחמת לבנון, והבטיחה הסתמכה על צינו מירע אחר בלכר. בןבאיר בניע למסקנה דומה לו של דוח ועדת מרידור צריד מועצה לבטחון לאומי.

מוזיקה הממשלה במלחמת לבנון, היית מודע לאותה חיד החזונית של אי דיין בתוצאות ההחלטות יידע לך על דברים בין הממשלה לצבא, העניית במוניצי? "לצדדי על ימית, קבעתי לי כלל שלא לדבר על מה שקטור בשורותי כמוכר ביטלה. אני בזמן לומר רק כללית שאכן, לממשלה חסר בינה טקטית שיאפשר לה להפיק, היום קורה שמקבלים החלטות כשהאנפורמציה לגביהן מיוכנת אצל סר ארד שבניא אותן. אין מספיק מערכת בקרה ובחינה של העצות ושל אינפורמציה מוכריות הממשלה אינה בנויה, ואינה אמינה על פ' טכניקה לעסוק בכך. הבטיחה וקורה לצוות בכתובי ומקצועי".

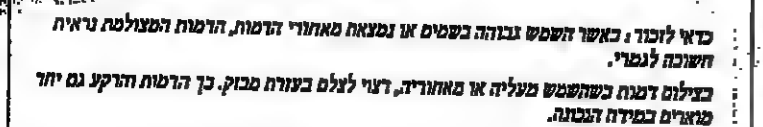
מה הדבר בין מנה מקצועי למעצמה לבטחון לאומי? "אני כנע מועצה כזו, אך ער לעוצמה שקיובה נעזר חמת שרים מסוימים, כי פירוסה המעטת ממכותם או החלפתם. יש שרים והטכנים שהם בוזמים בעצמם".

קרה לך, בימי מוזיקות הממשלה, שקראת חרועה, בלי לדעת שהיא אמת בתורה? למשל, ודועקת על הפסקת המלחמה בלבנון בעקבי שבוע, כי יצתל ביצע את המשימה... ברושייה רבה. "מימי לא קראתי חרועה שלא הייתי בסובבט שהיא אמת בתורה... לא תמיד אני יודע את כל העובדות, דדי אני לא נמצא בטשת. לא כל החרעות נוסות עליידי. היו ניסוחים של בר בגין, אם שר הבריאות מודיע בעת שביחית רואים כי אי חולה לא נוסה ללות - אני מודיע, לא בורק, אם הכתבר אחריו, כנשוא זה או אחר, טטעתי - או טעתי. ואז חזרת בשלם".

הוא חזרת בשלם? "לא, כי באותו רגע חשבתי שה בוכן אני ידעתי מה שהממשלה רוצה. נכון לאותו רגע. מה שרואה לראש הממשלה. המסיון לרבר איתו על רגשותיו של פליטיקאי בשעת חשבוני הגשם הפרטיות שלו - מתמוסס. דן מרידור מתבטא במילים מצומצמות. תורגמות (המשורר בעמוד הבא)

האזן מן האזן

יום במבזק (פלאש)

— תכנית זו היא חלק מה
תוכנית הכללית
לטיפול בבעיות
העור.

הצילום והתאם למצלמתכם ולהגאים בהם אתם מצלמים. לבהירותם סרט
100ASA (64ASA) ומסרטים להדפסת תמונות. 100ASA GOLD – לצילום באור
חלולות מבוק, 200ASA GOLD – סרט רגיש לצילום במגוון רחב של תנאי תאורה
400ASA VR. – סרט רגיש במיוחד לצילום בתאורה מועטה ללא מבוק.
1400ASA GOLD

להאדאן נערד ביים תשעה באב. דן מיינרד לא צוהה קעט שניש בכך. לא דאטו אוכל ביוה, ווא נישטושוס בפיטע. ומעמבט. ווא מורדא אויך ממני אחד המצלצלים אליו (והיה זה יריקאן, און אורא, וסוף) אשר ברכו בצום קל, כי אינו כלומר אלי אינו

**"הרדה לא יודע להגדיר מהי.
ממדי שיאלות וספקות. בלילה
החלש קורה שאני נוכר בנושא
שחשב שלגבי אני חש אחריות".**

בכאשר אל שנים לרוב על נפש החקירה התינה,
על מרידה תפילות, תענה את אמתה
ולתולדות לא תחזו גם אומותאליהם! שיתן אחרת, אבל
תחזו את חיי נפש אשכנזי לזכירי הכרעה
ויולדת בנשואים טעני אומצות, כל ארשכנז
החלשות קרות. העם היהודי שמתבסס
על ישראלי, שו לו מטרות אומצות באופן כללי
עם תורה. זה היה מורא אם יקטן שם כפרה: אם
נאסר צדיקשלים ביום שש - לא לא נאסר חדר,
אבל במקרה נאסר - לא ראה אומצות, וזה
השונה בו מבני תהומים למרעה ישראלי.
אילו לא יבין מרעה ישראלי

[illegible]

"חדרה? לא יודע להגיד מה. תמיד יש שאלות
 וסמכות. כלילה בחלל עורה שאני נוכח בנושא חשוב
 שלבני אני חש אחידות. יש עניינים רציניים ומעיקים
 טוב, אני באדם כמו כל אדם עם גרשות אנושיות
 אך שכאשר עוסק בנושאים ציבוריים מוטב שתתעשת
 בהם במישר הרציונאלי, במחשבה רחוקה".
 - אז מה, אם כך, אתה מרגיש בשעות מסוף
 "החורף"

ל"א צריך לעורר יציאה מהכלים. אם צריך לכלום, לפעול ברור מסודרת, רצינואלית. לא לתת לעניינים לא רלוואנטים להשתלט עליה.

הכל ידועים. ובוטינסקי מלא בהצהרות אחרות, כמו למשל (מסמל את הדברים במימונות של מתפלל) אני נשק כשמונו ובשם אנאניי אחרינו שלעולם לא נרחוק את הערבים מארץ ישראל, לא נגרש אותם מארץ ישראל. כל גישת ובוטינסקי היא לנידורם והמונים ושוויין ערך הארץ. רעיון הטננסר מעביר מסר אסוציאציה חמור שכליל הערבים הם כריהערה, ותחן רעיונות לאנשים.

[illegible]

100

1

100

עשרות אלפי נשים באירופה ובישראל כבר קבעו:

ענתק מדינת כלים חבריק!

במחזור רק
*990 ש"ח
אז תשלומים
של 148 ש"ח
כל אחד

מבריק!
מגוון תוכניות הדחה
יוחדות!

למגרי תוכניות ממוסות להדחה
כלים: 1) כללים ממוסות מוגד
2) כללים ממוסות מוגד מוגד
3) כללים ממוסות מוגד מוגד
4) כללים ממוסות מוגד מוגד
5) כללים ממוסות מוגד מוגד

מבריק!
מדיח קטן לכמות
ענקית של כלים!

למגרי תוכניות ממוסות להדחה
כלים: 1) כללים ממוסות מוגד
2) כללים ממוסות מוגד מוגד
3) כללים ממוסות מוגד מוגד
4) כללים ממוסות מוגד מוגד
5) כללים ממוסות מוגד מוגד

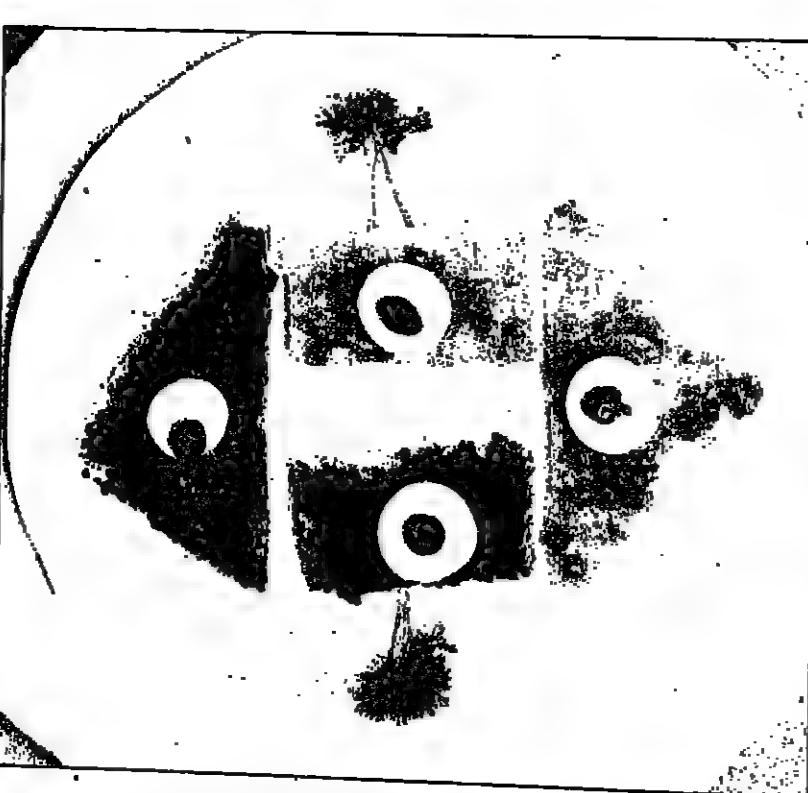
מבריק!
כוסר הדחה מעולה -
במחיר מים וחשמל!

למגרי תוכניות ממוסות להדחה
כלים: 1) כללים ממוסות מוגד
2) כללים ממוסות מוגד מוגד
3) כללים ממוסות מוגד מוגד
4) כללים ממוסות מוגד מוגד
5) כללים ממוסות מוגד מוגד

לאכול בחוץ

איך מחסלים טראומה מהילדות

משולשי טוסט עם דמויי
קוויאר מוגשים ב"לה
קוקי" בדרך כלל,
בשכיבם בינו שליו
(צילום: שמואל רחמני)

להקוקי מסעדה
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי

על אזורי שם בצדדים
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי

על אזורי שם בצדדים
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי

במסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי

המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי

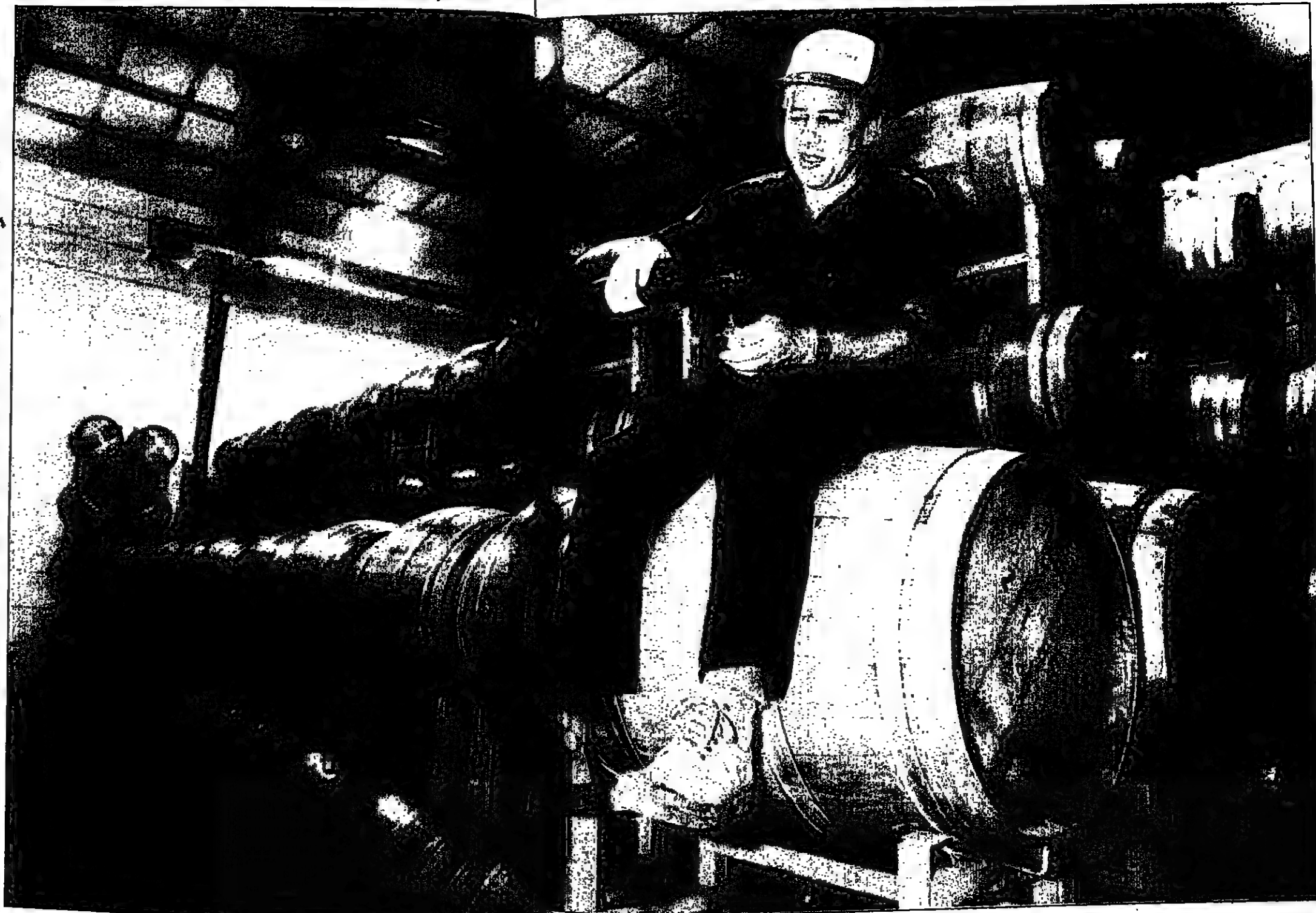
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי

המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי

המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי

המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי
המסעדה להקוקי

זהב אדום

יונות "גולן", סיפור הצלחה כלכלי וחברתי. מדליות זהב זכסף בחו"ל, ובקבוק שומכר בישראל ב"ח. 150 ש"ח. מפעל אישי של הקיבוצניק שאמר "אני רוצה למכור רק דולסירויס, רק את הטוב ביותר". האיש שהצליח למכור קרח לאסקימוסים, כלומר יין ישראלי לצרפתים. לך תאמין שסגנון זה מלת המפתח אצל שמשון וולגר, משוגע לדבר, שמסתובב ב"הילטון" במכונסיים קצרים, חולצה בחוץ וסנדלים.

מאת יעל פז-מלמד
צילומים: שמואל רחמוני

קשה מאוד לשים את האצבע על הנקודה ממנה נהפך וולגר מעורר קיבוצניק מוכשר ליום שרואה למרחוק וידע להציג מן הבזא אל הפועל רעיונות, לאירועים שלו עצמו. ככלל, יש בו בשמשון משה מסתור, ודאגה אחת ממסתובב ב"הילטון" עם מכונסיים קצרים, סנדלים וחולצה שמכסה מציצים פגס ועם - כמו סדרן עבודה בקיבוץ - ומתקשים להאמין שזה תאיש שאצלו טגנון הוא מלת קסמת. לפחות במה שקשור לעבודה.

מקום שאל אותו מישור מרוע אין הוא פותח מסערה ליד חוק, כפי שמקובל בריבה יקבים בעולם. כך יוכל המבקש לסיים קנייה מצלחת של יין בארוחה רשנה, או להפך, ענה לו וולגר: "אני רוצה למכור רק (המשך בעמוד הבא)

עיתונות ומשיכו לקנות יין ישראלי, בשל ההבשר. אף על פי כן כבר מ"שפיר" למשוך מעט יותר מהאגל הישראלי לעולם לא יהיה בעל דרישות עתידיות בין כמו הצדק בעל. כמו לים בידהוק, גיחוכ המבינים וחיכו לנבל שחבא.

בזמן שמשון וולגר חולס, והולדות לא היו אותו חוק, מה גם ששלוש שנים תמימות הוא "ישר" על עניין ער שהחליט שבאי לעשות נסיון. ארבעה עשרים עקבים חקם ברמת-הגולן, והמיר, ככל עבר נהג, היו כאלה שתשוב שהוא יצא מידע, יד. למיר מקסים "זה גודל של יום", הוא אמר במציאות של אדם שאכל ממתיק קש עם כל הלום שהיה

"אני יודע מה שאני אומר. אכן עשיתם כמעט את הכלתי-יאומו", אמר המומחה פיסר שטרן שמו, וטס לתת ייעוץ ליקב ענק בספרד. עד היום סומרות שערותיו של שמשון וולגר, היום ומכיל "יקבי הגולן", כשהוא נוכר באותם רגעים. החזון נהפך למציאות, זה לא קרה כל כך מהר כפי שנהיה מסוף הסיפור.

רק לפני שלוש שנים קראו לו מוטוק, והוא בהקצ, חולם חלומות. יקב ברמת-הגולן יין ישראלי לייצוא מפה לאחון נלחש או בבראגולה של תעשיית היין שברמת-הגולן יושב איזה תמהוני עם שבעה גולות, שהושב שניתן בהונת יד לשבור כללי-טעוק שהתחב עם השנים לעובדות מוצקות: תפארת ישראל לא תהיה על יינותיה אין על מה לדבר. היהודים

מני כשנתיים וחצי, בעיצומו של חורף קשה ברמת-הגולן, הסגר שני אנשים בנחשן עורב שבתון מפעל "פריהוגולן" ולא יצאו משם עד שיצא יין לבן. כמעט חורשיים ימים. כלילות היו טורשים מורכבים על הרצפה הקרה ותופשים תנומה של שתי-שלוש. אם רצו לאכול, היו נכנסים לחדר-האוכל של המפעל ומכניסם לעצמם משהו שיחמם את הגוף והנפש. כיום חורשיים הגיע המומחה בעל השם העולמי, טעם את היין מוכינין-בלאנק, ואמר "זה יין. יש לכם מה יין קלאסי. אפשר למכור אותו בקליפורניה. אני חושב שהצלחתם".

שמשון וולגר לא תאמין "אתה מעורב מדי בעשייה לא יתכן שכבר במפה ראשונה הצלחת. זה טוב מדי מדי להיות אמיתי".

שמשון וולגר ביקב תולגן "אם אתה רוצה להשיג משהו, תגיד דברים לא מציאותיים. תראת שזה יעבוד".

هذا من الاله

לראות תינוק יוצא לעולם, זו תייה החשובה ביותר בחיים

רוב שר: הבית, זה שטח
שומר, לא נקמה משהו לבית
בלי להחליטין אחדים השני

שמה פרמי

לרומסון דוד מ. שר

— ४३ —

נולד באנגליה (1925), שם סיים את חוקי לימודיו. שירת כרומא במלחמת קוריאה. עלב ב-1950, עבד ב"שערי צדק" ו"הדסה" ויחסיים. כיום הוא ראש אגף ומנהל מחלקת נשים וילדות ב"הדסה", מוסד נעלם של הקהילה לחקם מילדות בארצות-ברית. א. וייז, המכון הלימודי המשני של ההסתדרות הדמוקרטית, שווי, אב ל"ב, סב ל"ב. גר ברמת-גן.

בטיס, אבל המקצוע הוא האתגר. הממשיך לחת לך
נגרים חרשים.

את דרעון והסעם שלי. אני לא אהב את הסגנון
 העתיק, במיוחד לא סתם סגנון דרעון והסעם שלי
 נראה יותר מרעיון מודרני. וערכי תהנום הם
 ופה ושה מרשים ארוינגטליס אחרים ששנים ישבו
 אי סדר מפרעי עלי אבל בתוך אי הסדר של
 שולתי אני מביא את הסדר שלי ואת המסע שבידתי
 רבים. כמקום השביר אומר מיר. זה וזה חסון
 מלחמה. הם הבנים וגם הם הכבדות לאי שעות
 ועומת מאור. לעינים הכבדות מגלילות אפילו
 למחור אחי לגרמניה, את גרמניה חשק וטלים
 במלכות אחי אהב לגלם.
 עם אחיני מאור. לעינים שותקתקלן
 בבית אחינין ומבכתי ענקי דורתי מלחמה.
 ואי ובר שבילי שלר. בבית דלת אומממית
 ממאורתי שלר. שותקתי. שעות רבות חשבות, חשבות
 שותקתי. במשירי דרוו במשיריני אפילו
 אחריהם רבות חשבות שלר. ושיש את טוב מלח. אני
 משאיר להם את השינויים. אני מאור אהב להבנים
 לחיות אפילו משאיר. ממלך לבילי שעות לבילי
 שותקתי דורתי דורתי, שלחם עם מחשבות חשבות
 לקלות. חשבות נגדריסם שבורים. אחיני. אני
 חשבות.

אני אהב מסיקה בצורה נמרצת. היו שנים – בין
 יום התחמחותו לעלייה בכולם וזרעו במקצוע –
 שלקחתי זמן ללמוד גיטרה קלאסית. כשהתמנתי
 ממנה מחלוקה לא יכולתי להמשיך. והבנים ממשיכים
 כלתי היא מוסיקאית מקצועית. עכשיו אני מארגן

[illegible]

וְלֹא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת מַעֲצָמוֹ
וְלֹא לַעֲשׂוֹת אֶת הַיָּלֵד
וְלֹא לַעֲשׂוֹת אֶת הַתְּפִקִּידוֹ
וְלֹא לַעֲשׂוֹת אֶת הַשִּׁבְעָה
וְלֹא לַעֲשׂוֹת אֶת הַשִּׁבְעָה
וְלֹא לַעֲשׂוֹת אֶת הַשִּׁבְעָה

וְלַמִּסְכָּה הָיָה כֶּסֶף מִיִּצְחָק בְּשִׁבְלֵי
 וְהַשְׂכָּר לְעֹמֵד הַבַּיִת שְׁעוֹת שֶׁל חֶסֶד
 לְדָר אֶל שְׂרָר יְהוָה מוֹסִיף לְשִׁמְרָתוֹ
 וְלֹא מֵבִיא שְׁעוֹת שְׁמֵיךָ דֶּלֶת לְחֵסֶד
 וְעַל כֵּן בִּסְתֵר דְּלֹא תִּהְיֶה הַיָּד
 וְהַיָּמִן וְהַיָּסָד מִלִּי וְעַל כֵּן

ידידות להצטרף בתקופת התרגום - אסתר צירוף
ועובדים שונים להצטרף כרגע והדאגתם של חתמי
ללא קשר מזה שחלוף זה משתנה ומי מעל את חתמי
את עצמן מחלוקת מאד משמח וזו אמר. במשך
השנים נוצר אסתר נכבד של משיק לאסתר ואם
הבנים רוצים פוס, גם זה לא נהיה למחנה וזה
מקובל עלי. למשל להיפוך זה הירושלמי
השנים נוצר אסתר נכבד של משיק לאסתר ואם
הבנים רוצים פוס, גם זה לא נהיה למחנה וזה
מקובל עלי. למשל להיפוך זה הירושלמי

כמו שראינו, אף שהחוקרים לא מצאו שום קשר בין אורח חיים לאורך חיים, הם מצאו שיש קשר בין אורח חיים לבריאות. כלומר, אורח חיים יכול להשפיע על אורך חיים. זהו תוצאה חשובה, שכן היא מראה שיש דרכים להאריך חיים, וזהו משה שאנחנו יכולים לשלוט בו.

מבנה המסגרת של המבנה
הוא מבנה מסגרת של המבנה
הוא מבנה מסגרת של המבנה
הוא מבנה מסגרת של המבנה
הוא מבנה מסגרת של המבנה
הוא מבנה מסגרת של המבנה

[illegible]

כל חיי אני עובד עם נשים,
לכותן יאמר שעדיין איני מבין
אותן. אשה זה עדיין מסתורין
שבילי. הגל שהיא משדרת עליו
שונה משל גבר, דרכי ההישג שלה,
דרכי המחשבה. אני חושב שאשה
עולה על הגבר בתחכום המחשבה
שלה."

קולטע אני מאוד אוהב, אבל את רוב הכרטיסים שראיתי בשנים האחרונות ראיתי בשדות תעופה ובמוסטים. מעם אהבתי להיות בשרות תעופה, אבל לאחרונה עייפתי מזה. הקסם נמוג, וזה נראה כמו כל חגיגה מרכזית אחרת.

אני מודה לנסח לח"ל, ג'סית קשדות
לעבודת כשרא בחל אחי, ננס ארצות יסו
לכילוי, מכל ולחן מילוי, רחוק משהיגה אול
אני חולד לקנענס א לנסח א לחאסח וביעיר
לעבור א בניוויקס, למעמית להשפע מחול, נכנס
למסאן א ללרית, א י תורכש ששעניט אחל
א מנס חלד ברוכ, פארקת ביער, שכליל, א בילי
מלאל 14- ננס חיה לט נכל, ננחנח לצאט אחל
לחילי אחוסי, לפעמקס אכנס לביתיקסה, לחי
שעט של שרת קלח, א משוט לשבט מיל חכיר
לחילת לחיטת חל הערש חורב על מיל

אני אהב לשוחח עם אנשים
אינטליגנטיים. אינני מוצא עניין
באנשים לא אינטליגנטיים, גם אם
אני מחבב אותם."

[illegible]

ראשונה: מורית ברצקי
שנייה: שמואל רחמי

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

فَكَذَّبَ عَنْهَا آلَهُمْ

ילד הולך לצבא. בן 16. בעיני המדינה וצה"ל הוא כבר גבר צעיר. בעיני ההורים היה ותמיד יהיה ילד, הילד שלהם. טוראי אברהם בן נר נכנס לשירותים מבסיס הטירונים של "הנח"ל, הכניס את הרובה לפה והרג את עצמו. זה קרה ב־13 במרץ '85, ארבעה ימים לאחר שאמר לאמו: "את יודעת אמא, כאמת רע לי בטיירות, אבל זה יעבור. כל דבר רע עובר". שנתיים וחצי אחרי ההורים עדיון אינם מבינים מדוע. מנסים לשחזר. לחשוב איפה, אם בכלל, אפשר היה לעזור את הקטסטרופה.

הוא ריכז כל הומק על זה שהוא לא מצליח לעמוד בלוח הומוסיני. והיה זה ביעיה על השורש האדום של הית' לקח לו כל פעם שעלה לרומק בדין לקשור אותו. ניסנו לעזור לו בכלי הדף הדפוס בשביליו ריצ'רד, אבל נשבת הכל סגור ולכן הוא עבר הצג כל הבקמים, עדי שבמא. העצנו לחפור לו כל הריצ'רד בן שבעים, אלא שחור, אלא הוא סרס. הוא אמר שהוסיסימם כמחלתו לזרזים מוחמתים על אגנו ושואה היא ושקטם הוא בלי אגנו מהמפקד. הוא לקח את הריצ'רד בביתו ואחר איתו לבסיס. איבעת ימים אחריו הוא התאבד, ובאשר קיבלנו בחזרה את התיכר של ר'אנו שהוא לא תפר את הריצ'רד' על העלל המפספס' יאור שמקטל סמוחו, שאבי ביקש רשות לה קיבל. מרבה בן גו, הוא אטל של חייל, על השבת האחרונה של האבי אבי ב'ר'.

[illegible]

משפחת כן נר גדלה בערך. האב יוסי, כן 52, וזכר במקום שהשתיקה יפה לו. האם רבירה - מורה אולפן לעברית, ארץ ישראל השוכה. בבית עוד אה אחות.

למה ולהרוג את עצמו".

[illegible]

ורבה מעבר להם שהמורים יודעים בבית הספר, וכן
נמצא אולם כמובן שיש להם כשרה בשפה וספרות
ומקצוע. רצה להפחית ללמד עוד לפני שניתנים כי
אינו אהוב מסגרות. טען באמנות, מצדד 4 שעות
במקצוע אינם, ורוב הזמן עוסק בלחשוב. אין לו
מעט הבדלים וכל עוקר לחברה, היה לו למסירה כי
לכן הם כהם וישיבים ושותפים במסר. היה נכספול אצל
פסיכולוג כיתה פעמים בגלל "ביעות בבית הספר
ומתור, נכספול מיותר ראות".

נוגדים חריפים לשיטת המקורות. הוא רצה ללכת
לנהל ולא הבין מרע שולחים אותו לסיים במבוקים
הוא הכשיל את עצמו - והנה רבוה: "הוא הכיר
במגבלות שלו. הוא לא התבייש בהן. אמילו רשון
(המשך בעמוד הבא)

אני בן נור"ל באחד מצילומי
האחרונים, והנלייה ששלח
עם איתותים בווידאו למצוקה
וסמנת חיים, שלא הגיעה לידי
הנורים אלא חודש לאחר
הנרדוף, בסבא צמויטה עם
עם הפרקליט המיקודי

[illegible]

35-115-10-1000

هذا من الأصل

זהב אדום לבן

(המשך מעמוד 30)

של הקמת משק מורדני. קראו להם, והם באו, מלאי רצון טוב ונכונות עד הסוף, אבל חסרי כל ידע".

דן וזמן קצר ביקשו ממנו: שיענות את אלפי הרומנים של הפליחה ייחל להקים את מפעלי המים בצפון רמת-הגולן, שהם מאגרים ענקיים של מים להשקיה. שמשון, כדרכו, התמסר כולו לעניין. למר בכוונות עצמלי שישתכן ללמוד לתואס באותן שנים שהתוכנן חיו סביב מפעל המים. וכך זה היה לכל אחד ודרכו. הוא נאמר שאצלו יש הקבלה מוחלטת בין שנתחיים לומר עיבודו. רוב חיו משקיעים בעניבור.

בעוד הוא שקוע במאגרי המים, מסתכל על החיים דרך הריפה של צבירת מים שהיה, בא אליו בקבוקה שיקים בתיארויה מרכזי, שהיה ידע שיש פירות תלילי, ושבעה אמור היה להתחרות עם זה שיקצו מושב'ם תלילי העליון - "פרי התליל". שומעים תמימות התחבט והתלבט את החרות העצמה: "אני מאוד שמרני, לרשות שחשבים האצילי האחרות באות מהפחדול. אני יכול לשבת את שנה על העלטה. אבל כשאני יורד מה אני רוצה, אחי ריקת מקיפת ולמור תרואה. אני תולך עם הדברים זה האור נלחם על עצמתי".

72' פנו אליו, ב'74' נתן תשובה חיובית. הבנתי את החשיבות שיש לה כעבור רמתיגולן. הבנתי שבדגש שמסאית יתחילו לטפל לא הרמה המבטא ממנה עם תוצרת - תהיה פעילות, בדברים יתחילו. יחיל אומני, או ראש מחלקת ההתיישבות וסוכנות, אמר לי: 'מאגרי המים כבר הולכים יד טוב. להמשיך הלאה. צריך לפתח דברים חדשים'. תוך הדרך לפתח את רמתיגולן קיבלתי על עצמי את העניין.

ושבו, למרות מה שנרמז, הדברים לא יא-
שדור... כל שפומה שיהיה להקטין את העסקה
ה"רגילה" היותו זה מפעל ש"יחיד" כמעט עשרים
אלף דולר. אבל ההתלהבות הזאת בצורה מאוד "ה
ליל ליל" בניהול... התחלת המיד מקטן... גדול
ש"אלא... אותה... לנתונים כשחש... קודם למועד את
השוק ורק אז... להוריד... כך היה גם בייקב אין
היה בדברים האלה... זה ההבדל בין חזון מציאות...
המבטא... את המבטא של "פירות הנדל" ודברתי
תחלה על המשיש רובם... שישונו ואמר שיהיה
הוא מבין... שפועל הרגילות... ושואני והלך
את כל העולם... מה פתאום משיש... לפני
עניי אומר לי משיש: אין פתאום עליך... אך
זה מפעל כמו ש... זה מה שאומרים מלד ליום...
תחלה... על דיון, כל המדינה אקורה שאני מנסה
מדינה"

כשהתחלתי עם התפוחים, כתב חבר טוב שלי ב. וכו' התריע על כך שישובי רמת-הגדול לעולם ויוכלו להתחרות בישובי הגליל העליון בכל מה שיש לגידול, אידיה ושיווק פירות. כשסיימתי את ידי ל'פירות הגוף' היינו יותר גרולים מפני ל. א. הסכמתי עם הגישה שהם יכולים להצליח מאד.

שמעון טען אז, כמו שזעא טוען היום, ששידוך זה
שאנשים עושים, ואם כך - אין גבול ליפולת. הוא
לצרפת, למד במשך כמה שבועות אריזה ושידוך
תפוחי עץ; חור הביתה והקים את בית-האריזה
וכלל ביותר בארץ.

מאמיה היה לי האומץ ללכת על זה אני ארם
ר מאמיה היה לי הכח להלכת נגד ארם שטענ
ר מסבך את שובי"ר מהתהוללות אני ארם חותק בוי
ר עדי הדי נגרי. הולת מתהולתו ער'ק'ם, שלא ארם
ר עדי לישירי' הולליל, עדי למשרד הקלמאות. ארם
ר לעגרי. אותה להרים כפפות. ככל השתחבנות
ר דולת, כך אני חושב בדעיה להעלה
ר מבטני את מאגרי הענין, נתן לי חבר ביצוע דעה
ר שוללת את מאגרי מאג: את אהה רבזה להשיג משנה,
ר רכבה ל מאציאותיים, אמרתי, ארם שיה
ר ואכן כך היה ווא למצתי שיש רבזיה לא

ଅନୁସନ୍ଧାନ 38

מציאותיים שאחרייכן נהמכים למציאותיים. זו אחת
הבעיות של יום בקיבוץ. צריך לשכנע בליכר הרבה
אנשים שהחלום שלך נכון".

אשר שמהם שנים של גיטול "מירוט-הגולן"
החליט שישונו הפרוט. חשבו שכלב תלמיד, לעשות
בדברים אחרים, משאו תחילת לבקרו בו. הריבנים
היווה איתן, והוא חיל וקול לאתגרים, אבל
עוד קודם לכן, כשהיו שבו וקובו כדליו בתחומים.
ואגונים, ואוסקים, אבל אלי' חט, טוב, אלי' יו
"מקט", שהיו פשוט כחשבוה, אבל קיבו
איילת-הגולן, ואמר ציריל ליהם, כחשבוה, ונתן
שיחשבוה בעצמיהם, וציריל ליהם בעיקר מבשר ונתן
הגולן, שאל: "מה עשיתן ילד מה אתה רוצה מחייני אותה"
והשבו שבוך ירד העניין מתפרק. אלי' יו
התעקש, נידר בלי שום תוציא מתפרק, ונכחה
בשגאר מקיביריו בארה"ב, שנעשו עוד במסגרת
החיות, בידוק את נושא חיל וקול אפסותיו
היציא. אלי' יו, חשבו שבוך לחקים כב ציר
שקעה על שם 25 ילדיו דלר.

**"ברוך שלא אשב ביקב
לנצח. הייתי רוצה ללכת על
התחום של בשר. יש
ברמת-הגולן אפשרויות
אדירות בתחום זה, אפשר
לגדל פה פרות לבשר
באיכות שלא היתה בארץ".**

שמשון נסע לאר"י, הקריש יומים לבדיקת ענייניו, ביקר בארבעה ימים, טייל בתנויות וחזר אר"ץ עם שתי תשובות אחת – שכדי להקים יקב ייך משוח כמו שיחה מליין וזילר "לבדי" והשניה – חזר לא מתכוון לקחת על עצמו את הקמת היקב, כי היין הישראלי, כדן באמון לי כולם בחו"ל, לעולם לא כל להימכר שם. יש לו שם משו לא טוב.

[illegible]

אבל אז וחלילה! במשק שמשמנו צריך לקבל עליו
המכת הקיבוץ להיות מרפית, מעבר, שחורר
היה הצניתי. משמוש שקק בין ורעצם את
יוהי קק הוא הוביש לקיבוץ תוכנית מסוימת
ייתה שריוני. אבל מגבה הקיבוץ, אחרי ירייה
שמה האלימות רבות הותלת לרעות את הצעת
שם תהליט לקחת את משפחתו וקלוח את הקיבוץ
ש שמועט ב נשמה של יושל מדידירבים, ינו
לקבל שצטריים אחת כמחנה בכות שמה צודק.
הקל לרונד הצעות כרחה לקיבוץ לקחת רשות
שם קיבל על עצמו נתחל מעל של "לסגנים" היו
הצעות הצעות, כלול לרוב על "היהם" כם, אבל
ירם לא צעניו אחת. בחור ליבו מרד לחוש על
שורת שטיות לא דהיה

ואז צץ ועלה שנית עניין היקב. חברים ברמה החליטו שאסור לתת לאיש הזה לעזוב אותם, והעלו מחדש את ההצעה. שמון אמר שהוא מוכן להתחיל

[illegible]

במסגרת פגישתו עם הרב, הציג את המסמך וביצע את ההסבר. הרב, שהיה ממוקד, שאל שאלות נוספות על המסמך, אך לא נראה שיש לו תגובה מפורשת. הרב, שהיה ממוקד, שאל שאלות נוספות על המסמך, אך לא נראה שיש לו תגובה מפורשת.

משקון, צדק, לומר, תחילה מהקדמוני. והוא אבן
סדר לכל, כדל, אשר תחלה לו תחיה במסדר
משקול כלל, כך גם התקדמות ואפילו הקדמה
ארוכה התקדמות "נתיבה" חסד לספק לו בתקדמות
כל, משקול, ואנו נסעי ונאמר מצד "סיל" סדר
לספק לו תקדמות ילי, ודשונה, ואנו נאמר לייבא
אפילו, לו תורם לא היה מה דבר. אפשר לשמ
לשון ולתקדמות לסיפורם, ולתסבוח הארשת
מכור את הילן בליפורמה, שבים בתורה בצד
שתיין חן וביצוח, משקול היה נוסע לתורה, נאמר
בסוף לברז את המבטל, את-כרן את חזק עם
תקדמות שלו ממצדית-זיונה, ואת חזק
לשנה.

תבאנו אל לירדמלהו לכל וקו לפני שנים
היום אנו יצא מליון בקבוקים בשנה
מנהיגער סוגי יין ובשנה הבאה נתחשבו עוד
לרשון אחד מהם רודאגא - שפטיה אדמר על
מליון בקבוקים בשנה היום נכד שפטיה שלמות
הו נשאר אסבורדי, מחורף, מעט מעט מאוד יקבם
מגיע לבנות כו - והא ינשט את תולדות לאט,
סקט, בעבודת של עשרים שעות ימים אבל הו ירד
אחיו והא חלילי - והא גם ירד, של היום כל העולם
יחי יין הבקבוקים מעט מעט את היין שמיצער בקב
מתהיגלהו כמעט יין שבע מניית המנות
שנות - והא מאסמלית, מעט מרסוריס, שלא
די על גליירוק גרמני אליפותיה

[illegible]

על-הז-חלמוד

השם של
סרטים
בקיץ!

צוות
צוות הנידון
החברים

ג' מאוד שמרני במדיניות השקעות. תמיד אני הולך קודם על קצה, עושה השקעות מינימליות, לא מאמין בהלוואות ובזבזנות. כל מפעל צריך להתפתח בקצב שלו, בלי להסתכן בהלוואות יענק. משום כך היה לי קשה מאוד בתחילה פורתי שאנחנו הולכים לזרוק כסף, שאולי לא יצא מזה כלום.

משקון, צדק, לומר, תחילה מהקדמוני. והוא אבן
סדר לכל, כדל, אשר תחלה לו תחיה במסדר
משקול כלל, כך גם התקדמות ואפילו הקדמה
ארוכה התקדמות "נתיבה" חסד לספק לו בתקדמות
כל, משקול, ואנו נסעי ונאמר מצד "סיל" סדר
לספק לו תקדמות ילי, ודשונה, ואנו נאמר לייבא
אפילו, לו תורם לא היה מה דבר. אפשר לשמ
לשון ולתקדמות לסיפורם, ולתסבוח הארשת
מכור את הילן בליפורמה, שבים בתורה בצד
שתיין חן וביצוח, משקול היה נוסע לתורה, נאמר
בסוף לברז את המבטל, את-כרן את חזק עם
תקדמות שלו ממצדית-זיונה, ואת חזק
לשנה.

תבאנו אל לירדמלהו לכל וקו לפני שנים
היום אנו יצא מליון בקבוקים בשנה
מנהיגער סוגי יין ובשנה הבאה נתחשבו עוד
לרשון אחד מהם רודאגא - שפטיה אדמר על
מליון בקבוקים בשנה היום נכד שפטיה שלמות
הו נשאר אסבורדי, מחורף, מעט מעט מאוד יקבם
מגיע לבנות כו - והא ינשט את תולדות לאט,
סקט, בעבודת של עשרים שעות ימים אבל הו ירד
אחיו והא חלילי - והא גם ירד, של היום כל העולם
יחי יין הבקבוקים מעט מעט את היין שמיצער בקב
מתהיגלהו כמעט יין שבע מניית המנות
שנות - והא מאסמלית, מעט מרסוריס, שלא
די על גליירוק גרמני אליפותיה

[illegible]

על-הז-חלמוד

יצבע ארגמן
וופי גולדברג

הנוסע
ג'ק ניקולסון

קונג פו: הסרט
זויד קרדין

קוונבה
רעיד צימברליין

חגיגה עם ג'ון בלושי

5334 סלמן 4, רמת גן, סלמן 5334
 ע"י החברה הכללית למוסיקה (1973) בע"מ-הד ארצי החלוקן 4, רמת גן, סלמן 5334
 WB
 WARNER HOME VIDEO

1

هَذَا مِنَ الْأَصْلِ

מזרח החוק קרוב

יפן. ביקור בית

יטהירו קנאוקה,
אדריכל מהעיר ג'פן:
"אני לא בטוח
שאנחנו כבר
מחזנים. אני בטוח
שהעם היפני הזה,
שעדיין נדון אחר
ההיסטוריה שלו, חי
שושלת את יפן
למלחמה השולטת
השניה יחד עם
הנאצים, יושב עד
קץ הדורות לחיי
ולחיות נחמד ואיננו
דק מכשיר
אלקטרוניקה
ומערכות טכנולוגיות."

צילומים בעמוד המני:
למעלה - תלבושת אחידה
לכיתת ספר בטוקיו, "ברחמם
לחוקן המקובל"; למטה -
טקס דת במיקדו שישו
בטוקיו. בצילום המרכזי
למעלה: איטוריות, תלפלא
של יפן - ארוחת בוחנת
הרכבת של מוקיון צילום
עליון בעמוד זה: למעלה -
מועלות נקיון בטוקיו.
הרחובות מבריקים; למטה
- מסעדות דת במיקדו
אסקוטו בטוקיו. חופים
אחידים דתיים משווא
הביבול עליונים באורזים
הכרתיים לכל המשפחה.

ה קרה בסופי השבוע, מרי שנה בחדשי החורף
המכונה מיליוני יפנים העמידו על המסגרת את
האשה, הילדים, המלוויה הניידת וצידו הסק,
בטקס לגילוש עם עוד מיליוני יפנים אחרים
ממסגרת הרים משלגים. עניין של אחריות זה קרה
בסופי שבוע, מרי שנה, בחדשי החורף המכונה -
המכונה, המלוויה הניידת, האשה וגם הילדים היו,
כמובן, כולם יפנים, אבל צידו הסק - תמיד מתעצב
אוסטריה רק אוסטריה. למטה כי כשאומרים ליפני
שצידו הסק מאסטריה הוא הסוב כיתור בעולם, הוא
מאסין - וקנה. וכשיפני אחד קנה - קונים אותו כל
היפנים האחרים.
גם במסיו ובחורף הקרובים, כמרי שנה בסופי
השבוע, יצאו היפנים עם המכונית והמלוויה והאשה
והילדים לגילוש בחרים. גם הפעם הם יצאו איתם צידו
סקי - חליפות, נעליים ומגלשיים, אבל הפעם
לראשונה, זה יהיה צידו אחר, חדש, מבריק - ומידע
כלי ביש. רק ביש. ארוס לבן.
מה קרה לפני כמה חודשים היתה תוכנית
בטלוויזיה, ובתוכנית ריברו על סקי, ריבר שם
מפרסמו אחר, איש גורע שניתה בלמדת את נושא
הסקי, נושא לאומי ביש. ניתח ופירש ונשא בשורה יש
עכשיו, אמר הפרופסור, צידו סקי "מיידי אין ג'אן",
משנה חדש, מצויין, הכי טוב בעולם. הצידו האוסטרי
טוב, חודו הפרופסור, אבל חסר לו משהו - שלא כמו
הצידו היפני החדש, המגלשיים האוסטרים פשוט אינם
מתאמים לשלג היפני, השלג היפני, הסביר הפרופסור,
אינו דומה כלל לזה שבאלפים האוסטרים. המבנה שלו
אחר לגמרי. ולכן אין מנוס - קנו מגלשיים יפנים, כי
רק יצור יפני מכיר ויודע שלג יפני מהו.
זה היה רבר הפרופסור. היפנים הקשיבו לו -
וביצע. בשלמות. המגלשיים האוסטרים, הלהים הגדול
של יפן ב-23 השנים שעברו, נודדו לובל. והעניין
שהתמחו בצידו אוסטרי, גששטו במגלשיים יפנים
האוסטרים נעלמו מהמפרטים. יפני שידוע מהו הצידו
הכי טוב בעולם, קנה כמובן רק את הצידו הזה. צידו
סקי יפני. ההמצאה הגדולה ביותר מאז תחילת של
"סוני".

בטיפור זהו, טיסור אצטיו אנב, יש - כמו בכל
טיפור יפני - תרבה מוסר השכל. אסטר לגמול לצידו
בעזרתו את המרפיל של היפני הממוצע תמים, נאחזי,
הכר בטון עצמי, לוקאלי מאד, שופע באווה לאומית
האיש שמכר לכל העולם את הווקמן והקמפקטור
אך עדיין לא כליכר יודע איפה על המפה נמצא
העולם הזה. אבל הכותרת לטיפור הזה אינה "נאחזיות"
או "באווה", גם לא "תמימות" או "לוקאליזם". הכותרת
היא: "צייחנות". וצייחנות היא, אחרי הכל, הטיפור של
יפן.

(המשך בעמוד הבא)

מביתו של היפני אתה רואה דברים שלא
רואים מהרחוב, והדרך לשם אינה עובדת
בפיונים מחזיינים ומארגנים, אלא במרחב.
המרחב סט האערב' ביפן הוא "אלך ליום
אחד". היפני יאסוף אותו במכוניתו, יאכל
אותו וילינו בביתו. שם, בבית, ידאה האורח
שהכנתה של הטיפור היפני היא טריין
"צייחנות", ומעבר לנס הנכללי, לכדוספריש
ולתדמית המתנשאת מסתתרים חוסר בטחון
עצמי משולב בגאווה לאומית והרבה
נאחזיות. כתבה אחרונה בסיידרה.

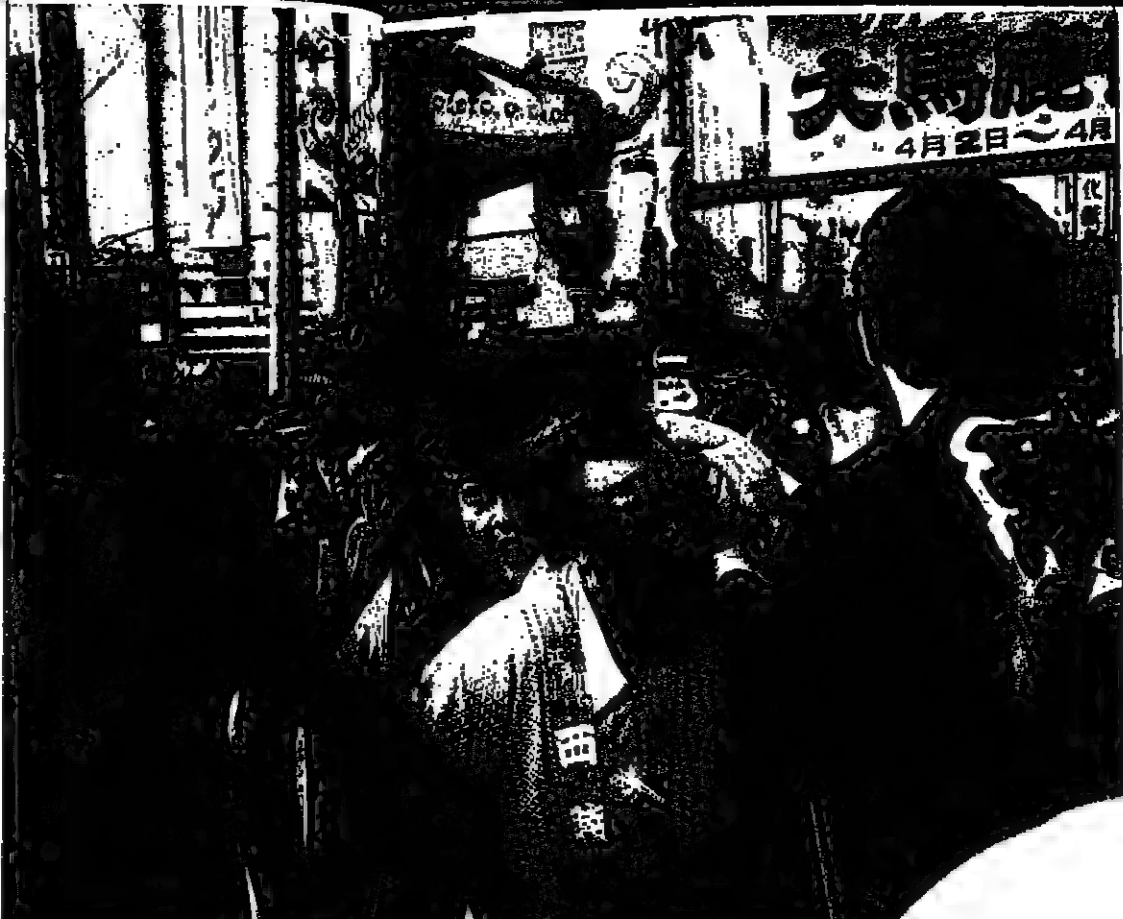

(המשך מהעמוד הקודם)
בעידן הסטוראים של הקיסרות היפנית היה השונו מורה לנתיניו איר להתלכש, מה לאכול, כיצד לבנות את שיער ראשם וגם באיזו זווית להשעין את הגוף בעת שיבת הלילה. מי שחרש גבה או שאל "למה", הוצא להורג. ב-1987 כבר לא מציבים להורג ביטח, אבל יסודות קאוקי, מהעיר ג'ישו שבצפון-מערב יפן, אריכל מצליח נשוי ואב לארבעה, אומר: "אני לא בטוח שאנחנו כבר מוחסנים. אני לא בטוח שהעם הצעיר הזה, שעדיין כרוך אחר הקיסר שלו, מי ששלח את יפן למלחמת העולם השנייה יודע עם הנאצים, ימשיך עד קץ הרוחות לחייך ולהיות נחמד ולייצר רק מכשירי אלקטרוניקה ומערכות סטריאו".

יסודות קאוקי רוצה להגיד לאוסטרליה, החברה היפנית משוחררת אותה, מאיימת עליה. הוא מברך בועם על הקיסר היפני ששלח את אביו הטייס לבצע כעבור הגאצים עמיקות על ספינות מלחמה אמריקניות. הוא נמצא קשה ונפטר לאחר אישמו ממושב בנית'חולים. יסודות מותו קו ישר בין הירושה לבין המורה בבית'הספר בג'ישו שמצוה על בנו ויקפו ללכת למספר מרי כמה שבועות כדי להתאים את הסטוריה ל"תקן המוסל" במערכת החינוך היפנית. הוא מוכר בסלידה על התלבושת האחרונה, אותה חליפה שחורה מבושלת עד צוואר, אותו כובע, אותם מכנסים וגלעיים, ועל אותה תלבושת לימי הנמש - אימוניות וחוקים ומימית - כאשר יוצאים התלמידים לסיל המאורגן. הוא מספר שבנו והנריב להיות "מלשין" מטעם ההנהלה על תלמידים שאינם מקפידים בהופעתם, רק משום שנאמס לו להיות מולט.

מורת, בבית'הספר, אנו מתוודעים לשיעור יפני אפיפני. המורה מרקלמת, התלמידים חוזרים אותה במקהלה ורשמים במחברת. מלה במלה. אין שאלות. הכל ברור. מעל ללוח תלויה רשימת התלמידים מיוזגים על-פי ציוניהם, מהלמידה למטה. בתקום הראשון - התלמיד המצטיין. הוא יושב בספסל הראשון, הכי קרוב למורה. את התלמידים החלשים מושבים בספסלים האחוריים. מעמדים הוכרחי מעורר. הורים ביפן מספרים על בעיות נפשיות אצל תלמידים בינוניים שאינם "עומדים בקו". הם גדלים לתוך חברה שאסור לטעות בה, שמעמם כחל'אמשרי להיות בה חריג. כאשר מדברים על יפן כעל אחת המדינות המובילות באזור והתאבדות בעולם, מתכוונים גם אליהם.

**חוסר הסכונות
היפני יכול
לחברש כונא
בטי' מי שגא
אגרינה שבה ל'ט
בני'אדם יש לו
צורת ההנהגה
שונות. אבל צריך
לראות גם את הצד
האחר: לעולם לא
האומה שני יפנים
החוקמים בדוחב,
לעולם לא חשאת
על סכסוכי שכנים.**

האלקאה העצמית היא אחד מאתם צורדים אפלים של היפני שמעבר לנס הכלכלי, לפרוספריטי, לעשר, לתרבות המתנשאת. אומרים שממש כמו אצלנו, היפנים מברייס על עצמם כעל "עם נבחר", "עם סגולה". זה נכון, רק שאצלנו מתכוונים לכך ש"אנחנו הכי טובים", היפני - כשהוא אומר "אנחנו מיוחדים" מתכוון למור "אנחנו שונים. עם כל הרעקטים שלנו, עם המגננות, עם הליקויים - אנחנו שונים, אחרים. אחרים המעריכים לא מסוגלים להבין אותנו, לא את תרבותנו, לא את שפתנו ולא את אורח חיינו. אנחנו אחרים. אנחנו אי מבודד מהעולם. אנחנו יפנים - זו הבעיה שלנו".

היפנים מתנשאים כאשר עומד מולם קוריאני, סינאני או "פיקסטיני שחור". מי שמחשש שם מנעות כמובנה הסודר ביותר, ישא אותו, היה וגושפת. אבל כאשר מדובר באמריקני (וכמעט כל תייר מערבי הוא כשיבילם "אמריקני", גם אם הוא מצרפת) - היפני מוצא את עצמו מתגבל ומתבייש: מתגבל על מבניו הקטנים, על ירידתו המופתה, על צורת האכילה

**הורים ביפן אמורים
על בעיות נפשיות
שאינם "שומרים
בחוק". הם גדלים
לתוך חברה שאסור
לשטות בה, שכונתם
בלתי אפשרי להיות
בה חריג. אחוז
ההתאבדות,
כידוע, הוא
ההגבוה בעולם.**

באיילום מימין: מוקים במארק בטוקיו; למעלה במרכז: פטיטוואל שנותי בטוקיו. כולם נותנים יד.

שגעון היקומיקס: בישול, דיג... אדולף היטלר

דמויות הקומיקס: 3000 מועדון מעריצים

גובות, סטיקרים וסדרי וידאו. בשנה שעברה היא חזונית מהעניין שלושה מיליון דולר. מועדון המעריצים של "אדולף היטלר" מונה, נכון לעכשיו, 80 אלף בני אדם מכל הילדים, דיוקו איקדה שבחנה קומיקס לבנה על מרי אנטואט, הוציאה כבר 17 ספרים ומכרה 30 מיליון עותקים.

ההוצאה המערבית ל"דייוסטי", "דאלאס" ודומותיהן היא מומע חיוור ליד טורף הקומיקס בון, כאשר קאוקי וגוראט, שתי דמויות נודעות מאחת הסדרות, נכנסו במעם הראשונה למטה בפרק 74 של סדרת הטלוויזיה עליהם, התאבדו במקומות שונים בון חמישה עשר שדיו מאוהבים בקאוקי. הם כתבו למי מומס שלא יכל לשאת את העלבון הנורא.

לאמריקנים היה בשנות ה-50 וולט דיסני, אבל מאז הם נעצרו. במות הקומיקס שמתרסמת בארצ' בשנה נמלח ממה שמדפיסים היפנים בחודש אחד תחת הקטגוריה - קומיקס לצעירים. מאז מיני מאוס התדרדרו הקומיקס האמריקנים לרמה ירודה וילדותית. בון, על כל שלושה סיפורי-זבל, אפשר למצוא לפחות אחד שהוא שררות של ממש, שילוב של חוכן עמוק ומורכב עם ציורים שהם מרי עבודתם של אמנים אמיתיים. הושאט חורגים מסיפורי מדע בדיוני ושביעות-ספירות, בימים אלה עומד לצאת לאור ספר קומיקס על אדולף היטלר. נסיונות מערביים לחזק, למשל, סרטי אומיגיה לשפה האנגלית, הוכחו סרטי אומה לגרסאות הולודיות שטחיות. עדיין לא נמצאו המתרגמים שיצליחו להתמודד עם החומר היפני.

קאוקי ווטבה, שומרת קומיקס גורעת בון והתלמידה של טוקה, גדול אמני הקומיקס שם, ממה לחשבי את התניון שמאחורי השגנון היפני לקומיקס: "בכל שפר יפני", היא אומרת. "אפשר למצוא ציורים ואילוסטרציות. לא דווקא במיני קומיקס. העניין הוא שבשכיל יפני ספר חייב לכלול סקסס וציורים. זה תולך בידה, הדמויות הפגניות חשונות לו מאד. היפני רואה בן דוד לחעבי מידע באופן עקוב, ומשילפמס ארוך ומסורבל מדי במלים - יכול להיות קל וברור יותר בהתמחה".

העובד מבינה שכאשר חוצה ל-100 יומים שונים תמונה מוסימת, הם יפתחו כלפיה אותה הנושה. משום כך, שמה הקומיקס היא כשכיל היפני שמה לכל דבר, והצירי בקומיקס אינו לזנות ולחנך, אלא חלק עיקרי ממנו ולמעשים אפילו משלים אותו.

את שגנון הקומיקס בון אפשר להבין גם דרך הכתב היפני, הקאנג'י, שהאותיות שלו הן ציורים, אומרים שכל יפני הוא צייר במוטעיה.

יש בון 3000 מועדון מעריצים לבני כל הגילים והמזגים, וכאשר הם נגנשים מדי שבוע מוקים לכל אירוע כזה כמעט מיליון בני אדם. מועדוני המעריצים מקיימים פגישות, אירועים, חוגים, מדמיסם הולכות ו"קטיקוים", חלקם אף מדמיסם בבמות עצמם ספרים ואניקלומיות על דמויותיהם האהובות.

זו העשייה של מיליוני דולרים: שומרת וציורה קומיקס, דומיקו סקאשי, שכתבה את סדרת הקומיקס "אדולף היטלר", גורסמה מאוהה סידרת גורדה שלושה ושלשה ספרים, חמישה ספרים באורך מלא ו-218 סדרות טלוויזיה, זה במסך לתעשייה ענק של מוטעיה, עשירות.

הם מגישים זה לזה את כרטיס הביקור ורק לאחר שכל אחד מבין את מעמדו ותפקידו המדויק של השני, אפשר להתחיל לדבר. אבל לא מום לדבר. יש צורה מסכמת לשיחה בין מנהל כללי למתם מנהל, בין מנהל בכיר למנהל מתחיל. גם עומק הקריה נקבע על-פי מעמד המסעיע.

חוסר הסכונות הזה יכול להתפרש כנכות בעיני מי מגיע מפרדה שנה לעשרה ברי'אדם יש שתי-עשרה צורות ריבוי והתנהגות שונות. אבל צריך לראות גם את הצד האחר: לעולם לא תראה שני יפנים מתקטטים בדוחב, לעולם לא תשמע על סכסוכי שבנים, וכל זה במדינה שצמיחת הריור בה היא מתגבשות ביותר בעולם. מדינה שבה אתה לא רק רואה את השכן מחלוק - אתה גם מריח אותו. מכתי של היפני אתה רואה נכרים שלא יראים מדורג. אתה רואה שמותות להלישה האחרים עם

שבו וזן אי סכי שיפני יחיד אתה לבדך כשאתה שואל אותו איך להגיע לרחוב מגיים. הוא יסביר לך ארוכות, ביפנית פשוטה, ואתה מבין שגייג'י שלפניו היפני שבו שבו, משה נבטח "איטי", ארד מחלול יפן אתה אד, שבה בעיקר - אתה לא יפני, ולכן שיתקל לעולם ולסירע דתה.

הוא אסף אותך, התרמסמט, במבניו והקטנה סליחה, לוקח אותך בדרך למסעה הכי משארת בעיר מלון וול וממין אותך ללינה בביתו בתי יפני, יפנים לא יעזבו יותר חמש ריקות עד שמבניתה יפן אתה יתקן אותך לידך. אגב, אין זה משנה בעיניו של היפני את זה של הבנה יפני מסוגל למשך שתיים לא פגשם שביים הבכיים המבניים אחרים כמו היפנים. מבניו, הוא ירר היפני אתה מצדה גדולה - ואם לא הוא - אי עוד יפנים כמותו.

יפן היא, ככל הנראה, אחת המדינות הפחות מתוירות בעולם. השלפנות אינם מודאגים מבי. תיירות הפנים, המוחה כמעט 90 אחוז מכלל התיירות במדינה, מפותחת מאד ומכניסה רבה יפן להשכונות הבנק של בעלי בני הקלון, מוכני הנסיעות ומנהלי האתרים. איש, כמובן, אינו משוער שם לחללים תחזאות נכרות בששת אתרי התיירות ביפן ביבנו כעבור יפנים בני מלון רבים מורכבים לקבל אורחים מערביים. סיוורים מאורגנים במקרשים ובמוזיאונים מתקיימים ביפנית בלבד. השילוט בכבישים - בשפת הקאנג'י הסיניפנית.

הורים שכלל ואת מניעים ליפן, עושים זאת, רובם ככולם מאורגנים, בתור ארטובוסטס מצוננים ורק באחרי וחובה: טוקיו, קיוטו, גרה ולפעמים הירושימה. מבין המעטים שמטיילים בכוחות עצמם, חרוב הם תיירים עשירים שגומעים את המרחקים העצומים ברכבת המהירה ביותר היפנית ביותר בעולם - השינקאנסן. וכך נותרים רק בודדים שמטיילים ביפן בסגנון השיל המוסקבל במזרח התיכון - עם התרמיל על הגב ובכתי'אמלץ הפשוטים. זו הדרך הוללה ביותר לטייל ביפן וגם האפשרות היחידה לפגוש את היפני במיבצור והגנון והכמעט מקורש ביות.

הדרך הכמעט בטוחה לבינו של היפני עוברת בסופר. מה שכלל מקום אחר בעולם מגורר כסוס או כמחשק מוכן, הנחק ביפן לזוויה בנחש "מלך לים אדום". שם, כנר הביש, עם התרמיל והשילט שמדיר כשפה היפנית על כיוון הנסיעה והצוי לק, אתה "גייג'י" בתרגום מילולי גייג'י הוא טכיר, אבל כשאתה צועד ברחוב ומכל הכיוונים שומע את הלחשושים והחשקשים: "גייג'י, גייג'י", כשילדים

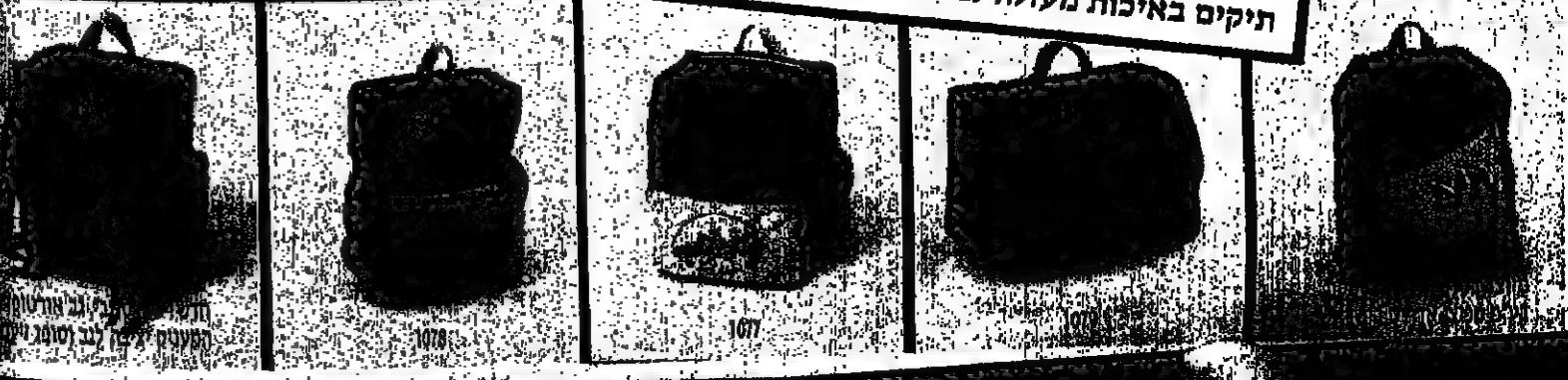
هذا من الاصل

שפודים

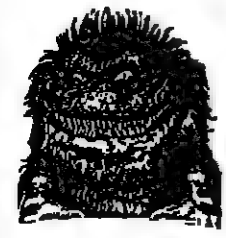

קח את זה קהל אגב

תיקים באיכות מעולה לבית-ספר, ספורט ונשים. רח' משה מזרחי 1 רחובות 76563, טל. 08-416095

דריך לצחוקים מעוררי אימה

הנה קבלו...
 - קבלו אתה תלמיד חדש כאן...
 - מנהל שלך בצחוקים מעוררי חלחלה...
 - מנהל כלום אבל יש לי כשרות, כולם אומרים...
 - מנהל לפני תחילת הקורס נעריך לך בוחן, תבקע את השלב שלך...
 - מנהל בשעת לומדים מה עושים אני לא יודע כלום...
 - מנהל בלשנים במשכים שלושה חודשים לשלב ראשון, שש שעות ליום...
 - מנהל בלשנים יחד מלא תוספת שיעורי יללות מעוררות אימה...
 - מנהל ואתם חתרים טובים מכל בחי הספר האדירים...
 - מנהל זה משה שהספנו לאורינו, אבחנו חושבים שאין שום טעם...
 - מנהל בלשנים יחד מלא תוספת שיעורי יללות מעוררות אימה לא מסוגל...
 - מנהל יללות מקסימלית אל מיל ירח מלא...
 - מנהל משה...
 - מלא נא את הטופס הזה, והקסם במיוחד בסעיף תופעות של...
 - מנהל פרנקשטיינז'ה ודמות רפאים במשטרה, כולל קרובים ערופי...
 - מנהל המושטים בלילות, אם יש. זה מסיף לסיכויך לחזקת. יש תור...
 - מנהל כי תהיה חתך בעשה מאוד פוטנציאלי מאז גל סידטי האימה והצגת...
 - מנהל קולנוע של דוקי. עלי להודיר אותך כבר עכשיו, שמי שאין לו תכונות...
 - מנהל שאלות מתאימות לא יתקבל. היה לנו כבר נסיון רע עם תלמידים...
 - מנהל חתול בשעור הראשון, עם הצחק והרעם הראשון שפלט מפיו אינה...
 - מנהל וקאסיטנט.

הנה ראשון מדני הצחוקים מעוררי חזרת...
 - שלום תלמידים יקרים, נתחיל בבדיקת הא הא הא הא, שהוא הצחק...
 - מנהל המסיים. הוא מתחיל לשלוש מנגים עיקריים, הברז הא הא...
 - מנהל עזי לזיזת חק ביהר ולהתפרץ בהתפרץ במתפרץ חשבים...
 - מנהל שולח המרתך בנקלת בטריקה מאתרי הנבנס אליה...
 - מנהל השני - הברז הא הא הנשאל ברה. הוא צריך להשמע לא ברור...
 - מנהל ומלוח בשריקת רוח סערה, עם גשם, חלונות וזעקים, וילובות...
 - מנהל מושטים, המפסקת השמל...
 - מנהל הברז הא הא הלחשני - זה סימון עדין ויפה במיוחד של הברז הא...
 - מנהל הברז לי לומר שהוא האחד עלי כחור. ברז הא הא הלחשני עשוי...
 - מנהל הברז הוא צחק מעורר תחילה עד רדנה של דום לב. הוא טוב להשמעה...
 - מנהל הברז, כשהוא נשאר לבדה מאחד בלילות לובשת כותנת, ואז...
 - מנהל לבד - בלחש, בעיינות. מתק של צחק.

שיעור שבתון/שפודי הצחק הנבנס...
 - וזה לאור שערנו שיעור שפודי, ולמנו על הצחק המעורר...
 - מנהל הצחק מקסימלית הברזי ערפילי, הצחק המעורר הנבנס...
 - מנהל הצחק אל הצחק המעורר הנבנס...
 - מנהל הצחק ששבו להשמיע במיוחד במקומות בעלי אקסטימק מתאימות...
 - מנהל הצחק אין סופיות, מערות מסמך, מחילות של פירמידות או...
 - מנהל הצחק המעורר אחרי שחיים בצחוקים, הוא צריך להשמע כד...
 - מנהל זה זה זה זה זה...
 - מנהל הצחק חזרה מופת לבית לקראת מבין המופת...
 - מנהל הצחק ובה חלפת נזירות של צחוקים מלא קוואימור...
 - מנהל הצחק מלך נג המסלול טראנסילבאניה, ולמנו לחבר...
 - מנהל הצחק...
 - מנהל הצחק את הצחק צחק של ממשותף חי קי קי קי...
 - מנהל הצחק מפורץ מצחקל בעצמנו חור שרמית המעורר...
 - מנהל הצחק, אם רוצה האנטי-המסמך, דום שיעור הנג.

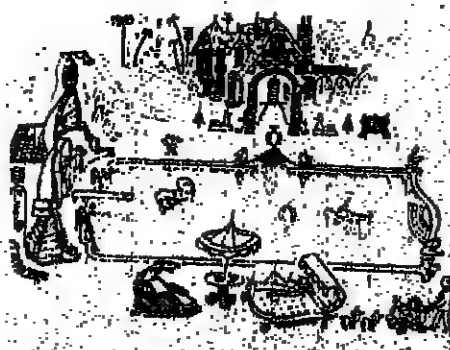
משהו: חקם להרוג, חשם להגיע להסכם.

מוספנו לענייני מחירים

- תגיד לי, מה אתה מוכן לתת למען שלום?
 - כל מה שהערכים יתנו גם אני נותן. אני לא מתכוון לסדר אותם.
 מה שיתנו לי אני נותן להם לא פחות. גוענים יכולים לחשוב שצריך לסדר אותם. אני לא.
 - ואת אומרת שעליך אפשר לסמוך בחתמוך בנוסחה שטחים תמורת שלום.
 - השתגעתי? אתה מתכוון שאבחנו ניתן להם שטחים והם יתנו לנו שלום? רק כיצד אמרתי לך שאני לא מוכן להתייחס אל הערכים כאל בנותים ממני.
 - מה רע בשטחים תמורת שלום?
 - מה אתה חושב, שהערכים מטומטמים הם יתנו לנו את הדבר היקר מכל, שלום? אבחנו ניתן להם בסך הכל שטחים?
 - תראה, בשבילם השטחים זה חשוב.
 - אן, אתה מתחיל לספר לי על המנטליות של הערכים, כאילו שלנו, שאבחנו מבינים יותר, שטחים חשובים פחות משלום, והם, עקומי הבינה, רוצים שטחים לפני שלום. באמת, אני לא מוכן לשמוע דיבורים כאלה.
 מה הם לא בני אדם כמוך השלום לא חשוב להם? הגישה העליונה שלך כלפי הערכים מתחילה להגדיל אותי. וזו מנה, מה שווה להם שניתן להם שטחים בצורה כזו הם יתנו לנו שלום, ישלחו שגריר לתל-אביב, יפסיקו מעלות איבה, ואילו אבחנו נמשיך להילחם בהם, לא נקיים איתם שום קשרים דיפלומטיים, ומחר, בלי שיהיה להם שלום איתנו, נצא ונכבוש חזרה את השטחים.
 - לא, אתה לא מבין כלום, לא רק שהם יעשו שלום איתנו. גם אבחנו נעשה שלום איתם.
 - עכשיו אתה מרביד לעניין. זה בסדר, זה בהחלט בסדר.
 - וניתן להם גם את השטחים.
 - אני לא מבין. הם יתנו לנו שלום, ואבחנו ניתן להם גם שלום וגם שטחים.
 - כן.
 - למה.
 - ככה.

ים שלנו

מארה נוסטרום, קראו תרומאים לים התיכון, ים שלנו. וכשאני מדבר במלפון עם הארץ ושואלו "חם", עונים לי "אוק, חם כזה עוד לא היה. איך אצלכם?", ואני אומר "חם אימים, ולכם יש לפחות מיוזן אוויר" ואז שנינו דוואגים "ומה ביוזן? נורא חם שם".
 חים התיכון קטן מאוד הקיץ. במשך כמה ימי חם משולף הוא נראה כמו בריכת רגלי חם של כפר גושש שרשק את חנושנים, והם יושבים מביבה מבושלים, ומנפנפים על פניהם בעיתונים בכל מיני שפות. מועדון חים התיכון.

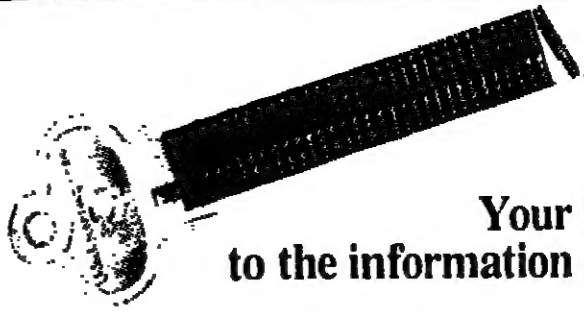

הנה מן הארץ

התאחד

The New Encyclopædia Britannica

אוצר ידע חדשני מושלם
ב-4 חלקים
מבצע מיוחד
18 תשלומים

Your key to the information age.

No. 1 - Index
Invaluable 2-volume Index unlocks the riches of information in Britannica!

כ-2 כרכי האינדקס 172,400 ערכים בהם 411,500 מראיי מקומ. שמות תאריכים ומקומות בטרם תוכל למצוא את מירב האינפורמציה על הרבה יותר נושאים ובמפתח זמן

No. 2 - Micropaedia
Instant access to a World of Knowledge:
The 12-Volume Ready Reference!

המיקרופדיה היא בעצם אנציקלופדיה במיני עצמה המטפלת באופן מתמזעזע עיי מאמרים ברוכים וקלים להבנה בכל מגוון הנושאים ורוב זמנית מובילה אותך למאמרים היוצרים מפורטים ומתקדמים במקוריות

No. 3 - macropaedia
Britannica at its scholarly best:
17 Volumes of Knowledge in depth!

זהו החלק בבריטניקה החדשה המקדיש לכל נושא את הטיפול היסודי והמושקף. המקרופדיה מציעה לך 680 מאמרים מקיפים ועשירים הכתובים בצורה ברורה וקריאה

No. 4 - Propaedia
The Unique One-Volume
Outline of Knowledge!

כרך יחיד זה של הבריטניקה החדשה סוקר כל תחום לימודי במאמץ מרתק - ואחריו כן מדרוך אותך ללימוד הנושא במוקד חומשי. עיי הכוונה נורה ושיטתית - כאשר 4 חלקי הבריטניקה הם בעצם המורה הפרטי שלך.

מבצע מיוחד
לחגיגות מובילת
החודש מ-145 שירי החדש

לחגוגת יתרונות הבריטניקה החדשה בביתך ולקבלת פרטים נוספים שלח אלינו את החליש המצורף.

שם תוא

מספר כתובת

מדינה תל אביב 65112

אבקשם לשלוח אלי את נציגכם לחגוגת יתרונות הבריטניקה החדשה בביתי - ללא כל התחייבות מצדך

שם טלפון

כתובת תחתימה

שי - חינוך! 87 Britannica World Data Annual
2 ספרים ונתונים המערכים ביותר על כל 186 המדינות בעולם יחד עם סקירה מרתקת על האנוש, המקומות והמאורעות שהטביעו חותמם על חשנה החולמת.

עכשיו הבריטניקה בחישך ירך בתוכנית מחפכנית עד 18 תשלומים חדשיים נוחים.

המפיצים הבלעדיים בישראל: מועדון קוראי מעדיב בע"מ רח לבונטין 24 תל-אביב - טל 612948 622703

דן מרידור יפן. ביקור בית

(המשך מעמוד 43)
כבר, כי יתר חלקיה משני הצדדים לא נערה, עליה היפנים, למאכל אדום בהנחה...

(המשך מעמוד 24)
להוכיח את דבריו מתוך כתביו של 'בוטניקס', וכשגני מצטטת, הוא קוטע אותי וממשיך את הציטוט כמלמד שקר. אני יורע בעליפה, הוא קורא בנזק, וכך, כשגני עומדת לשאול שאלה הקשורה של 'בוטניקס' ארם לארם ואב, ממחר דן בקיאטו. 'הזמן היפני' לופוס, זה מתחיל בש הכושים, נבוקו ומיר מדרד לסכם את המא כתב אותו בהשראת הפוגרום בכושים ב מסקנתו היא כי אם אתה רוצה להתקיים א להיות חוק, לא שצדק אינו חשוב. קודם כל צו כל זכות, אך בלי צבא, בלי הגרוד העברי ב תוכל להשיג צדק. אתה יכול להיות האיש ו בעולם, אך אם לא תהיה לך אלה תחת בית כלום לא יעזור לך.

כן, כמעט אבדתי 'יפה, רי', אלא שאני רציתי להתייחס לאותו חלק במאמר בו 'בוטניקס' מכה בשם 'המאמרים ילדותי' את האמנה המוסרית כי עם שסכל בעצמו הרבה, לא יתיר לעצמו לפגוע בחלש כאשר יתחזק בעצמו. והוא זה מה שקורה לנו בארץ?

דן מרידור חוסק מן השאלה אל הדעות אמונתו במבחן הצדק האמיתי: זה של חוק. ערפיליותו באותו שלב של השיחה אינה מעוררת אותי להתווכח. במחשבה שגויה, אולי פשוט לא הבנתי עם 'בוטניקס' ובמקום להתנגד לו, הדדתי את עינותי.

ידידתי 'המבנה' בקיום צדק ומוסר הוא לא כשאתה חלש, אלא כשאתה חזק. כשאתה חלש, מוסר וצדק הם מנגנון הגנה. אתה רוצה שיהיו צדקים כלפיך. המבחן האמיתי הוא כשאתה חזק. אני זוכר את 'הכושר' של יהודה הלוי, יש מקום בו מסביר החבר היהודי למלך כוזר מרדכי מוכה דת היהודים מדעות אחרות: יהודים אינם זרונים ואינם מוגעים, ולא יזיומים מלהמה. עונה לו מלך כוזר: 'לכשיהיה בידכם - תסללו, וחבר משיב: 'הבשתי מלך כוזר. המבחן הוא להמשיך חזק למשל על-פי אמות מידה צודקות גם כשאתה חזק. למשל באקציות וברעם. היום אתה חזק, אין לך בעיה כסונית, אתה יכול להרשות לעצמך להיות גריב. כשיש לך כוח ואתה יכול לפעול בצדק וחזק - עשה זאת. אני בעד שיערבי איקטית וברעם יחזרו למקומם. בעל כורז צריך להיות בעל אמות מידה מוסריות עילאיות.

יש לנו, נכון, אין פתרונות אידיאליים. אבל במצב שלנו איראפסור לנהוג אחרת. מולנו עומד מי שרוצה להשמידנו ולעמוד במקומנו. למחבובן מן הצד אתה מצטטת בקמפורמי. אתה ממשיך ורובו של אביר, קורא אליהו מרידור וילך לא מרדת בלל 'קודם כל, אני עליו השלום היה אדם מיוחד במינו. לא היכרתי איש כמותו, אני כמובן לא אוכייקטיבי אך נדמה לי שאני יכול להתרשם לרמה שישותית. אני משתנה אלי. לא דמה לו. לא מגיע לרמתו. לא מרדתי, זה נכון, זה אנפייני. לא רק לי, להרבה אנשים שגדלו במחנה המלווים אליה אני שייך. מדוע כי דור האבות לא ייצג את המיספר, הם היו המורדים ונהפכו למיעוט נורף. גם אנחנו נללרים. אחרי קום המדינה, היינו בצד השני של המיתוס המורדי. ההורים היו מוחץ למיספר. לא כוח, לא מורד, במובן זה לא היה לי צורך למרד באבא. חזר, מזה, למה לי למרד אם: חזרתי, שורכנו היא הנכונה מה נשאל מאחותי המועלים הבינלאומית כלום קשקש.

סוף השיחה. דן מרידור מרצה. הוא הוכיח שלחורציק אין קרניים וגם לא מלתעות. גם אני, ככל אותה מרצה יש לנו דר' משהני בעל חזון מלני מרצנים. כאילו שר אבותנו את המען בידל מבי מרדתי המלח באילו שגבל במרד. כאילו שכל מפותה של שקיעת צדקו עצמית כבר מבאה את השלום.

שנית מוקס

עמנואל רוזן
מחפשות 51

הזן את המידע

158-21.8.87

החשובה לצרכן

40% הנחה
מבחר סוף סוף (נחש) עד

10% הנחה מסתתרת על כל הנחות סוף העונה
במוצאי שבת - 15.8.87 בלבד

הגרלה
100 חבילות שי
בין הקונים מעל 20 ש"ח
יוגורלו:
מעמדים לשולחן
מחשבים
סטים של עטים
עטים כדוריים
דבק וטיפקס
מכונות חיבור
(שווי כל חבילה 60 ש"ח)
מותנת
דבק UHU
עטי ZEBRA

מכשירי כתיבה
מבחר ילקוטי בית ספר
מכנסיים וחצאיות גינס
מבחר חולצות T חלקות
נעלי ספורט
גרבי ספורט
מכנסי התעמלות
מבחר מוצרי ספורט

20% הנחה
חולצות 6-10 ש"ח 19.90
בית-ספר 12-16 ש"ח 23.90
Y-EL 17-21 ש"ח 29.90

טוסו עם אגויה לאירופה

בין הקונים
מוצרי אוויר
יוגורל ברטיס
טיסה זוגי
לאירופה
(פרס או לונדון)
כולל מסים
ועוד 60 מפות טרילין
(2.40x1.40)

25% הנחה
מנעני מיטה
דוגמאות חדשות
מגבות
חלקות או רקומות
עם אמליקציות
מגבות זקוד
שמיכות מיקה
כריות שיער
מפות שולחן
כיסויי מיטה

בתי הכל-בו פתוחים במוצ"ש החל מצאת השבת עד שעה 22.30

AK

אוגוסט '87

שן חיוך
סבון
הונאי
של "שמן"

אתר
למכירה

עיתון
לילדים

שוק החיפוקים
פורח בארד"ב
אנשים: וידוור
המזלזל מזימנה

דיוקן:
אשר ארנזי

אוכזה:
הקו המזרחי

בישול: קרנטי
מחפשים קרנטי

האבות:
הדגל הירוק

הילד המאומץ
העונות העונות

הקו הירוק
הקו הירוק

פסיקה גינה
מיליטרי

הקו הירוק
הקו הירוק

הקו הירוק
הקו הירוק

הופיע! הופיע! הופיע!
272 עמודים

0008749

האזנה מלאה